

ПРОФЕСИЯ – РУСОФОБ

Александър ГОЧЕВ

Както всяка друга професия и тази на русофоба трябва да отговаря на най-основното изискване за всяка професия - да дава възможност той да припечелва, за да може да просъществува поне на физиологично ниво.

Още една специфика е свързана с думите „професия“ и „професионализъм“. В това направление винаги може да се очертае високо интелектуален слой, чиято експертиза почива на солидна научна основа. С русофобията ситуацията е по-особена.

От най-висока академична гледна точка, в този случай, едва ли е възможно да се намери научна обосновка за русофобията, точно както е невъзможно да се намери и научно обоснован европофоб или западофоб, по простата причина, че научният анализ на феномена, в целия му спектър, почти веднага ще опре до научно оправдание за нацизма, расизма и подобните им производни.

Извън академичната сфера веднага се натъкваме на най-перспективната по мащабите си група в областта на пропагандата и информацията. Перспективата за кариера на русофоби, извън информационно-пропагандния бизнес, е доста обезкуражаваща, главно поради пренебрежимите мащаби.

Областта на политиката можем да изключим поради комплицираност, свързана с налагащата се честа смяна на позиция и принадлежност (популярният термин тука е пребоядисване), която може да доведе до неприятни осцилации русофоб-русофил-русофоб, в зависимост от фазата на предизборната борба, главната и единствена цел на която е известна на всички - успешно преизбиране.

На стр. 6

МИНОТАВЪРЪТ НА НЕОЛИБЕРАЛИЗМА

На стр. 3:

Кой стои зад аварията на Чернобилската АЕЦ? Защо разпадането на Съветския съюз предотврати краха на САЩ? Има ли връзка между аварията на АЕЦ „Фукушима-1“ и Гражданската война в Украйна? Как Иран стана член на Ядрения клуб?
На тези и други въпроси на кореспондента на FADaily отговаря специалистът по ядрена физика и атомна енергетика проф. д-н Игор Острецов.

Въпрос: Да започнем разговора с най-болезнения въпрос. Защо се разпадна Съветския съюз?

И. Острецов: Със създаването на СССР беше осуетено осъществяването на сценария на „златния милиард“, възприет благодарение на факта,

РАЗГОВОР ЗА СВОБОДАТА

Игор Острецов – „Ако Русия загине, след година няма да има и Съединени Американски щати“

Проф. д-н Игор Острецов

че хората на планетата се увеличават на фона недостиг на енергия за тяхното съществуване. През целия ХХ век, след Октомврийската революция, функцията на СССР беше да се печели време, докато Третият свят набере сила.

С разпадането на Съветския съюз беше замислено оттегляне на Човечеството от демократично разработване на нови технологии, които са изгодни за богатите. Това аз наричам технологичен етап на развитието. Когато той завършва, Западът постъпва обикновено така: пристига при индианците и ги изстребва. Така се е случило в Америка, в Африка, в Австралия... И се приключва с проблема.

Карл Маркс е писал своите работи за Западна Европа, но там неговите идеи не можаха да пуснат корени. Това стана в Русия, но теорията на Маркс се оказа неточна: промяната на социалната структура на обществото ще стане не в резултат на противопоставянето на

бедни и богати, а като резултат на края на технологичния етап от развитието на разума.

- В това ли е неговата грешка?

- Да, но към началото на ХХ век не всички технологични въпроси са били решени. В 70-те години Западът проумя, че СССР е препятствие за сценария на „златния милиард“. В САЩ съществува обелиск, на който може да се прочете, че на Земята трябва да живеят 500 млн човека. Ако СССР не съществува, то Западът щеше досега да е изстребил всички ненужни.

- Как така, физически ли?

- Е, китайците вече не могат да бъдат изстребени лесно (усмихва се). „Златният милиард“ трябваше да си отговори

на въпроса: да се ликвидират 100 млн богати или 7 млрд бедни хора. Винаги съм казвал, че в общата схема на развитие на планетата сценарият на „златния милиард“ не минава. Ето защо за един преходен период бяха предвидени трима велики държавници: Ленин, Сталин и Елцин...

- Можем ли да наречем Елцин велик държавник?

- Ще поясня защо. Отказване от сценария на „златния милиард“ е първият етап. Всъщност, трябва да бъде ликвидирана всякаква елитарност. Изобщо не трябва да има елити. На технологичния етап на развитие бяха нужни само финансови елити.

На стр. 2

РАЗГОВОР ЗА СВОБОДАТА

Игор Острецов – „Ако Русия загине, след година няма да има и Съединени Американски щати“

Аварията в атомната централа във Фукошима

В тяхната сянка се намираща истинската интелигенция, която развиваше науката. След момента на познанието на технологическите основи, елитите трябва да изчезнат. Съветският съюз също беше елитарна система.

Сиреч, Ленин и Сталин успяха, чрез създаване на СССР, да помогнат на Третия свят да укрепне. Сега унищожаването на Третия свят, на бедната част на Човечеството, стана невъзможно. Значи ще бъдат унищожени богатите, което и става днес. Елцин реши задачата принципиално – унищожил съветския елит. Разбира се, той нищо не разбираше. Разберете, събития от такъв мащаб не могат да протичат по волята на някакъв глупак. Те са заложени в анализите на проекта. При унищожаването на СССР трябваше да бъде унищожен съветския елит, който по това време беше загнил. Веднага, след като неговото отстрелване беше прекратено, той започна да загива. Но тъй като съветският елит беше продуктивен и беше решил принципиални задачи, неговото унищожаване не беше кърваво.

На мястото на този елит Елцин създаде елит, който ще бъде унищожаван по ужасяващ начин, без всякакво състрадание. Ампилов - в началото на 2000-те години, ми казваше: „Хулат Берия, но сега ние няма да действаме като него. Просто на всеки регион ще предложим да изготви списък от лица, които хората ще могат да ликвидират без съд и присъда“

Имаме предвид лидера на движението „Трудова Русия“ Виктор Ампилов?

Да, той беше крайно лев. Запознах се с него в началото на века. Не знам дали това беше само негова идея или и на някой друг. Същността е, че Ленин, Сталин и Елцин осигуриха преход към нова социална организация без елит. „Който произнесе думата „собственост“ – до стената или 20 години лагер без право на кореспонденция“ – това беше формулата на Ампилов.

Движим ли се към глобална диктатура?

Диктатура на висшия разум. При нея ще има само закони на Създателя и никакви други. Трябва да се осмислят законите на този свят в социалната сфера и да живеем по тях. Докато това не стане, ще се продължава проливането на кръв като на занаятчийския етап ще се лее кръвта на елита.

Аз израснах в среда, в която имаше много „блатни“. Например с мен работеше Володя Захаров, син на маршал Захаров. И много други. От 1960 г., когато започна работа в Първи Ракет

развиващи се страни изпадат в криза, а САЩ на своите шесто-ви горива ще командват парадна няколко години“. ЦРУ-шникът се облещи, не можейки да разбере защо Белият дом досега не е извършил това. Аз поясних: „Още в 2005 година казаха на китайците, че ако Америка ви дойде до гуша, пращате 1 млн китайци в Забайкалието. Там, в гр. Краснокаменск, се намира заводът за обогатяване на Уран-235. Тухла по тухла го разраждат и след една година Съединените щати престават да съществуват (смее се). На завода в Краснокаменск се крепи балансьт в целия свят. Той беше построен до китайската граница, възможно по-далеч от Запада. И при нас, в европейската част на Русия, 40% от електроенергията идва от АЕЦ. За нас съществува същата заплаха. Но Западът трябва да бъде унищожен, защото финансово той е елитарен и не решава стратегически задачи. Главната задача на Човечеството е не да плюска, а да развива разума. Защото пред хората стоят много сложни задачи за разрешаване.“

Кой не разрешава?

В нашата страна забраната идва от върховната власт. А в края на краищата от американците, които ние слушаме. Защо Дворкович беше свален, защото той каза, че „висши приоритет за Русия е финансовата стабилност на САЩ, а висши приоритет на американците е стабилна Русия.“ Ако Русия загине, в продължение на една година Съединените щати ще престанат да съществуват.

Причината уранът ли ще бъде?

Да. В практиката си имам такъв епизод. Моя позната ме покани на събеседване. Там имаше и един господин. Веднага разпознах, че е сътрудник на ЦРУ. Той ме запита: „Аз съм бизнесмен. Дайте ми съвет за бизнес в Югоизточна Азия“ Отговорих му: „Представете си, че двамата с Вас сме съветници на Обама. Какво бихме му препоръчали? Същото, което извърши във „Фукушима“, да направим и в Персийския залив. Спира се експорта на петрол, цените на петрола достигат неподозирани високи стойности. Всички

Кажете ми каква е ситуацията в Чернобил и Фукушима? Каква е ролята на Фукушима в развитието на атомната енергетика?

Чернобилът е аварията на реакторите в СССР. Фукушима е аварията на реакторите в Япония. Чернобилът е аварията на реакторите в СССР. Фукушима е аварията на реакторите в Япония.

Вие казвате, че Фукушима е аварията на реакторите в Япония. Каква е ролята на Фукушима в развитието на атомната енергетика?

Фукушима е аварията на реакторите в Япония. Чернобилът е аварията на реакторите в СССР.

Новите енергетически технологии са създадени така, че усъвършенстват или лишават Запада от предимствата. Ето, аз от 1996 г., предлагам да се даде път на безалтернативна енергетическа технология, която да работи през 21 век. Колкото по-дълго се бави внедряването ѝ, толкова повече кръв ще се пролее.

Кажете ми каква е ситуацията в Чернобил и Фукушима? Каква е ролята на Фукушима в развитието на атомната енергетика?

Чернобилът е аварията на реакторите в СССР. Фукушима е аварията на реакторите в Япония.

Вие казвате, че Фукушима е аварията на реакторите в Япония. Каква е ролята на Фукушима в развитието на атомната енергетика?

Фукушима е аварията на реакторите в Япония. Чернобилът е аварията на реакторите в СССР.

Новите енергетически технологии са създадени така, че усъвършенстват или лишават Запада от предимствата. Ето, аз от 1996 г., предлагам да се даде път на безалтернативна енергетическа технология, която да работи през 21 век. Колкото по-дълго се бави внедряването ѝ, толкова повече кръв ще се пролее.

Кажете ми каква е ситуацията в Чернобил и Фукушима? Каква е ролята на Фукушима в развитието на атомната енергетика?

Чернобилът е аварията на реакторите в СССР. Фукушима е аварията на реакторите в Япония.

Вие казвате, че Фукушима е аварията на реакторите в Япония. Каква е ролята на Фукушима в развитието на атомната енергетика?

Фукушима е аварията на реакторите в Япония. Чернобилът е аварията на реакторите в СССР.

Новите енергетически технологии са създадени така, че усъвършенстват или лишават Запада от предимствата. Ето, аз от 1996 г., предлагам да се даде път на безалтернативна енергетическа технология, която да работи през 21 век. Колкото по-дълго се бави внедряването ѝ, толкова повече кръв ще се пролее.

Петко ПЕТКОВ

Докато ДАНС и Прокуратурата в лицето на стария и новия главен прокурор разясняваха поредния си „успех“ - операцията за обезвреждане на руската агенция в България, някой дръпна шалтера на програмата „Хоризонт“ на БНР и свали от ефира журналистката Силвия Великова, подкрепяща протестите срещу Иван Гешев. И се надигна такава вълна от професионална солидарност и обществено негодувание срещу управляващите, че лично премиерът Борисов нарече авторите на този скандал „главанаци“, а деянито им квалифицира като „саботаж срещу правителството“. Саботаж, за който той разбира се, няма никаква вина, освен тази, че подкрепя свободата на словото и на медиите. И, на който саботажа е жертва собственото му управление.

Привикан пред СЕМ, шефът на БНР Светослав Костов увери, че Силвия Великова не е била освободена, а за спирането на „Хоризонт“ бил подведен от началника на отдел „Техника“ Пламен Костов, който поискал временното прекъсване на излъчването на „Хоризонт“ за цялата страна под предлог профилактика на 75-те предаватели и проблеми с оптичната връзка с тях. Остана валидна обаче оставката на шефа на „Хоризонт“, който зацели колежката си Великова и

РАЗГОВОР ЗА СВОБОДАТА

чи коментират.

И четвърто: Към моята статия съм приложил сеизмограми.

Официалната версия е, че взривовите са причинени вследствие авария на дизеловите генератори. Военните своевременно са доставили електрогенератори, но пък не сумели да ги включат за работят. Стандартите (куплунгите, б.пр.) се оказали различни (!). „Дядя Ваня“ как действат в такъв случай. Оголява краищата на проводниците и завива краищата им. А излиза, че японците не са се досетили да поставят така.

Тоест, подобна версия на аварията не е издържана...

Разбира се, че не е. В света са станали всичко на всичко три големи аварии, едната от които в САЩ – аварията на АЕЦ Три Майл Айлън в 1979 г. Те от глупост разтопиха своя реактор. Останалите две аварии –

България един месец преди местните избори

АВТОСАБОТАЖ!

заяви, че в БНР има цензура. Вместо да подхване темата за цензурата, Прокуратурата подпука злополучния шеф на отдел „Техника“, а пък той си взе отпуската баш в разгара на разследването срещу него. Нито Цацаров, нито Иван Гешев видяха никаква вина за случилото се в БНР у премиера Борисов. А той, както направи и с антируския шпионски скандал, се объви отново за „ни чул, ни видял“.

Прокуратурата и полицията извеждат рано сутрин от домовете им с белезници на ръце предполагаеми руски агенти, предрешени като русофили, „главанаци“ в БНР съботират управлението – той гледа от страни! Йосиф Висарионович Сталин би казал, че такава позиция е много удобна, но е изцяло гнила. Някаси нередно е Борисов да поема само отговорността за „успехите“, а провалите да делегира другиму. Не може да твърди, че няма нищо общо с акцията на ДАНС и Прокуратурата срещу председателя на движението „Русофили“ Николай Малинов, срещу бившия главен редактор на вестник „Дума“ Юрий Борисов и още няколко „троянски коня“ на Русия, понеже ДАНС е пряко подчинена на министър председателя. А що се отнася до „доказателствата“ за престъпната шпионска дейност и намеса във вътрешните работи на България, които Цацаров и Гешев твърдят, че притежават относно руските граждани доз.

генерал Леонид Решетников и бизнесмена Николай Малофеев, както и за финансирането от РФ на политически и други проекти у нас, те най-вероятно са предоставени от „партийни“ шпионски централи. Нашите, т.нар. правоохранителни органи просто са заставени

да играят по чужда, не руска свирка, а Борисов само лавира между шамарите на „големите началници“. И ако социологическите проучвания на Живко Георгиев са били използвани в анализите на Решетников, за да се изготви печелившият профил на кандидата за президент Румен Радев, какво е виновен социологът? Нали неговите изследвания не са класифицирана информация, нито някаква голяма държавна тайна, засягаща националната сигурност? Цацаров и Гешев могат да издействат забрана за влизане в страната и за повече от 10 години, но от това „доказателствата им“ за ру-

на медиите. Не друг, а бившият градски прокурор на София Николай Кокинов беше казал на Борисов в къщата му в Баня по адрес на главния прокурор Цацаров:

„Шефе, нали ти си го избрал!“.

Прокуратурата налага вдицата на „руската хибридна намеса“ в президентските избори в България през 2016 г., точно както демократите в САЩ обявиха, че президентът Тръмп е бил избран с помощта на хакерите на Путин. Подобни нелепици могат да бъдат само сладък лек за отровени от русофобия и изпразнени откъм здравомислие глави. Но не

и за тези, които помнят телевизионния дебат между Румен Радев и бившия партиен секретар на Общинския Народен Съвет на Плевен Цеца Чацева, добра ла се чрез Борисов до поста председател на НС и след това стана ла закратко министър на правосъдието, откъдето си тръгна след „Апартаментгейт“. Съзлата, която проля от едното си око, разказвайки историята за своя дядо, репресиран от комунистите, събуди не съзвустие, а подигравки по адрес на бездарното й театрално изпълнение. Още повече, че „актрисата“ излъга, че за пръв път споделя за тази семейна трагедия. Намерени бяха видеокадри от същия разказ, направен две години по-рано пред „Свободна зона“ на Георги Коритаров. Не беше необходима никаква намеса на Русия, за да отвее Румен Радев кандидат-президентката на ГЕРБ, след като и Борисов призна, че номинирането ѝ е било грешка. Нещо повече, той намекна, че тя е била сторена нарочно, за да спечели кандидатът на БСП.

Изпунание за Божието мърпение

Коментирайки странното активизиране на Прокуратурата относно руската намеса в президентските избори у нас, Александър Симов подхвърли иронично, че ако Решетников е предложил Румен Радев за кандидат-президент на БСП, то вероятно Путин, Медведев и Курникова са пробутали Цеца Чацева чрез ГЕРБ, за да може Корнелия Нинова да отбележи един изборен успех.

Да, за да е налице повод за спирането на другите АЕЦ. За да се оправдават с настъпния хаос в страната. За излезе, че всичко това е направено от някакви хулигани и радикали, а не от самите власти. Аз вече съм написал куп писма по тази тема, а именно - да не затварят реакторите чрез разтапяне на активните зони. Защото това ще бъде един кошмар. Надявам се да не се взривяват, както в Япония.

Бихте ли пояснили на достъпен език какво представлява „разтапяне на активните зони“?

Това е което се случи на американската „Три майллайън“. Аз им предлагам ако ще спират реакторите, то да бъде порадия повредата на парогенераторите. Ние, в 1980 г., заменихме всичките, защото имаха дефект и масово излизаха от строя. Да се изработят нови за Украйна не е възможно никъде по света, защото на Запад технологията е различна, а нашето производство също е в упадък.

Израелските изследвания на реакторите в Украйна не са класифицирана информация, нито някаква голяма държавна тайна, засягаща националната сигурност? Цацаров и Гешев могат да издействат забрана за влизане в страната и за повече от 10 години, но от това „доказателствата им“ за ру-

реакторите в Украйна се прожеждат от американската компания „Уестингхаус“, а какво е горивото в тях?

Руски уран.

Естествено. Затова с Украйна няма оправия. Трябва да им се каже: ако утре не отстраните Порошенко, повече доставки на уран от Русия няма да има. След като никой не се досеща за този ход, излиза че всички са глупи. Като че ли „Уестингхаус“, с дето няма нито една центрофуга, - доставя урана на Иран (усмивка се). Всичкият уран е от Русия!...

Това е разбираемо за Украйна, но защо САЩ удариха по Япония?

Америка има 100 ядрени блока: 50 блока работеха на обогатен уран от Краснокаменск, а останалите 50 – уран от ядрените бойни глави. Колкото прекъсна използването на боеприпасите, трябваше да бъ-

АВТОСАБОТАЖ!

Що се отнася до шпионския скандал, както и до скандалите в БНР, истина е, че най-гобеши от тях са ГЕРБ и лично Бойко Борисов. След катастрофата с председателя на НС Цвета Караянчева до Хитрино, някой душмани на управляващите може да каже, че Господ е започнал да въздава справедливост. И, че Борисов, който обикаля страната като шофьор на джип и открива „завод след завод“, не трябва да злоупотребява с Божието търпение. А така също и с търпението на Путин, който вече му напомни, че по-големият прощава, но винаги го карат и да плаща за грешките и неблагоприятността на по-малките. В момент, когато министърът на енергиката Теменужка Петкова води тежки преговори във Варна на заседание на съвместната руско българска комисия за икономическо сътрудничество – за цената на газта и преноса на руско сиво гориво по продължението на „Турски поток“ през България, както и за строителството на АЕЦ „Белене“, да твърдиш, че нямаш нищо общо с лова на „руски агенти“ в България, подхванат от ДАНС и Специализираната прокуратура, е направо нелепо и глупаво. Ако Борисов беше изразил някакви съмнения в качествата – морални и професионални, на кандидата за нов главен прокурор Иван Гешев, разграничаването му от акциите на последния можеше и да хване диких. Но след като Етичната комисия

на ВСС реши, че Гешев е морален, а прокуратурската колегия претупа за един час доклада за професионалните му достойнства, ясно е че Борисов косвено е свързан с неговото номиниране. Позицията „Не знам, не чух, не видях и нямам никакво отношение със скандала, нека специализираните органи да си свършат работата“, ми напомня за един анекдот от времето на Титова Югославия. Дори Тито поиска да му разкажат виц, който хем да е за него, хем той да не участва. Тогава негов приближен казал: „Друге, Тито, Йованка е бременна!“. Изглежда така стоят и нещата с „неучастие“ на Бойко Борисов в антируския шпионски скандал, вдъхновил цялата русофобска камарила в България. Има ли някой, който да повярва, че ДАНС и Прокуратурата могат да действат без знанието на премиера. Съвсем разбираемо е, че Борисов и те изпълняват препоръките на едно чуждо посолство и, че това не е посолството на Руската Федерация.

На 6 септември чествахме годишнината на Съединението, а на 22 септември - Деня на независимостта. Независими ли сме или само сме сменили една зависимост с друга?

Целта на занаятцето „шпионаж“

не е просто да се ударят прединборно русофилските поли-

тически субекти в България, а да се саботира начеващата нормализация на българо руските отношения и да се торпиларат двата „руски“ енергийни проекта: евентуалното продължение на „Турски поток“ и АЕЦ „Белене“. Още повече че сред потенциалните стратегически инвеститори за Втора Атомна са руската компания „Росатом“, китайската държавна ядрена компания, южнокорейската хидроенергийна компания и френската „Фраматом“. Участието на някоя компания от САЩ е твърде съмнително, като се имат предвид търговските войни на Тръмп и принаждаването на американските компании да се изтеглят от чужбина, особено от Китай, Русия, Иран, Турция и Венецуела. Саудитската „Аркад“, която кандидатства да строи газопровода „Български поток“, също се ослушва към Вашингтон, особено след бомбардировката с дронове на саудитската петролна рафинерия. Отговорност за нападенията по еха бунтовниците в Йемен, но Вашингтон обвинява Техеран и обещава да освободи големи количества суров петрол от своите запаси, за да не допусне скок в цените на петрола на световните пазари. Няма ли основания Иран да подозира САЩ за тези бомбардировки, щом светът ще купува американски вместо саудитски петрол?

Във всеки подобен случай следва да се задава въпросът: „Кому е изгодно това?“

Светът си остава опасно място за живеене,

а България за пореден път в своята история, е притискана да се присъедини към враговете на своята Освободителка. Правителството на Борисов ходи по тънък лед, оставяйки русофобите да се налудуват и евентуалното загубване на местните избори ще е най-малкото наказание за ГЕРБ и присъдружните му „патриоти“, някои от които се правят на по-големи атлантици и от Соломон Паси. Миналия вторник узнахме, че Цветан Цветанов е учредил Евроатлантически център за сигурност. Този център щял да защитава демократичните ценности, осигурявайки достъп на гражданите до чувствителна информация, свързана с националната и трансатлантическата сигурност. В своето съобщение от новата НПО обявиха имена на членове и поддръжници, кои-

то ни карат да бъдем напрек: журналистът Христо Христов, бившият седесарски заместник-министър на отбраната по военно-политическите въпроси, защитил докторат в АОН на ЦК на КПСС Румен Кънчев, професорът по история от Американския университет в Благоевград Евелина Келбечева, психологът Росен Йорданов. Учредителите се хвалят и с подкрепата на редица бивши дипломати и служители от администрациите на Клинтън, Буш и Доналд Тръмп. Като гледаме това евроатлантическо изпълнение, струва ни се, че освен от психолог, ЕАЦ се нуждае и от психиатър, но неясно. Рано или късно това НПО ще го докара с асансьора до нов „Апартамент-zeit“. И Борисов, който открива „завод след завод“ с милионите на Юнкер. И ще гледа отстраняване на хора като братя Домуциеви стават още по-богати. Борисов оправда отсъствието от знаменателното събитие на Жан-Клод Юнкер със здравословни проблеми, но всички телевизии показаха, че страданието от „алкохолен шишас“ председател на ЕК обсъжда Брекзит с британския премиер Борис Джонсън „на охлюви и свомга“.

Според Ясен Бояджиев у нас държавата е заприличала на криминалния си контингент. След като направи невяротен подарък на почетния председател на ДПС Ахмед Доган, със студения резерв, правителството осигури и финансиране за разширяването на канала по пътя към пристанището на ТЕЦ Варна. Напоследък речите на премиера преживат от оптимизъм: докато Европа била в рецесия, у нас имало ръст над 3%, никели завод след завод и само опозицията не виждала успехите, понеже му завиждала и нямала какво да покаже. Ликуй, народе!

„Атоммаш“ вече не може да изработи такова количество парогенератори...

Не съм сигурен че ще направят точно това. Аз дадох доста силна гласност на проблема. Но ако все пак се случи, на всички ще стане ясно, че „акцията в Украйна“, е била предварително планирана.

Във всеки случай ли ще се наложи спиране на реакторите?

Ще се наложи. Затова и продължава този бардак в Украйна. Освен това Крим. Защо го вземем и сами ли предприехме този ход? Детска градина. Китай подготвяше свой инфраструктурен обхват на полуострова. И още работи интензивно в Краснодарския край. Отново никой не знае, че на 20 километра от Минск има милионен град населен с китайци.

Казвате че на 20 км от Минск има милионен град населен с китайци?

Да, и сякаш никой не знае за това. Самите китайци са ми

казвали, че са замисляли търговски маршрут през южна и източна Украйна и строеж на две дълбоководни пристанища в Крим. Веднага след като Янукович подписа тази договореност с тях, на нас ни беше заповядано да вземем Крим.

Кой ни заповяда да присъединим Крим?

Не зная, даже не се досещам (усмивхв се)... Обикновено това прави банкоматът.

Искате да кажете, че става въпрос за уговорен „мач“?

Не. Под „уговорен“ се подразбира участието на две равнопоставени страни. Това беше команда, заповед. Наистина, ситуацията е много сериозна.

Какво мислите по повод решението на Тръмп да излезе от ядрения договор с Иран?

От началото на века попиталям, че никой няма да пипне Иран. Всички се борят срещу обогатяването на урана, и като че ли не знаят, че атомната бомба се прави от плутоний. Как може да се получава плутоний. Под трибуната на

РАЗГОВОР ЗА

стадиона поставяш реактор, графит и уран. При работата на реактора се получава плутоний, а с плутоният правиш бомба. Ако имаш на разположение оператори-камикадзе, не трябва дори да създаваш специална технология. Те ще изработват смяната си и ще умират от радиацията. Даже и специален завод не е задължително да се строи. Така че Иран отдавна има атомна бомба.

От коя година, например? Приблизително от 2000-та година. Ако бяха посетили на Иран, то той незабавно би ударил Израел с ядрено оръжие. Целта се намира близко. Аз съм говорил с иранците, когато ни гостуваха. Питах ги: „Абе, къде криете вашата атомна бомба?“ В отговор те хихикаха.

Защо тогава Тръмп разиграва този спектакъл?

Трябва да се мътят главите на хората. Освен това работа-

та е там, че плутониевата бомба е „мръсна“, тя „свети“ (т.е. тя е радиоактивна, б.пр.) много силно. Плутоният е реактобен. А урановата бомба, ако урана се изолира от природна суровина, е „чиста“. Затова, ако за ядрен тероризъм трябва да се внесе в страната чист уран, то това може да стане с пълнеж на златни пръстени, златни зъби, огърлици. Чистият уран може да се превозва без проблеми. Ето защо той е опасен.

А полоний може ли да се превозва безопасно?

От него са необходими много малки количества. Това не е уран, от който са необходими 20-25 кг (за атомна бомба, б.пр.). От полоний са необходими грамове, които могат да бъдат прекарани в ампула. Какво е положението сега в Украйна? Ето за какво трябва да се алармира. Почнат ли да разтапят активните зони, по-

сле какво ще правим? Там, около АЕЦ, няма да може да се припари. А Китай има намерение да направи от Украйна зърнена житница. Затова напира натат. И да се разграничи от Европа, която трябва рано или късно да се откаже от органичните (изкопаемите, б.пр.) горива. Какво да се прави? Пикът на използване на всички видове органичните горива вече премина. От 2020 г. ще започне съкращаването им.

Вие твърдите, че аварията в АЕЦ „Чернобил“ е режисура на ЦК на КПСС. Има ли доказателства?

Не зная точно дали в ЦК или в друго ведомство. Но в ЦК имаше човек с фамилия Копчински (Георгий). Той работеше в Чернобилската централа и после беше преместен в ЦК. По това време се провеждаше експеримента. За да се взриви АЕЦ, просто удължиха вре-

Георги КАРАУЛАНОВ

доверчиви хора, като детенцето от оня филм: „Татко ще ми купи колело, ама друг път.“ През моето детство щяха да кажем: „Тейко ще ми купи кундури, ама на кукуво лято.“ И в двата примера има надежда за децата, историко! И запомни: надеждата трябва да се отглежда и възпитава!

Но да се върнем назад. Ти чувал ли си за флорентинеца Данте? Той в неговия „Аг“ има друго мнение за думичката надежда. Но това и светът го знае. Нека да видим защо нашият Дякон Левски увисна на бесилото: „За чиста и свата Република!“ Апостолът хранил надежда, че в Българско хората ще живеят честно и дружно, в труд и мир, през идното време. И девет години не позна ни сън, ни покой. Примитивите обаче не обичат думата честно. И вместо крадливото им Царство показва как се дои народ и как се присвояват горите и земите му. А Дякона все така висе със страшна сила в хорското съзнание с едно тефтерче и дълг от седем маслини. Какво, не съм ли прав?

Ами оня гений Христо Ботев! Него пък каква надежда го прати на Вола? Ако да беше седял в хладните механи пред оката с червено вино, нямаше и досега да търсим „бели му меса по скали, черни му криви в зема“. Но той и мъртъв днес е нужен на всяка власт, която няма народа да види, и хич не е я не за мъките му. Предвидливите, те винаги са

Какво си ме зяпнал? Какво като имаш диплома на висшист по история? Като те слушах какви ги дробииш, направо ми се заповръща. Този кетат или си го купил, или при византийци си учил как се майстори лъжата. Аз пък имам близо деветдесет години живот на тая земя. Не ми пробутвай с подли лъжи надеждите за сиромасите. Те са чисти и

като лой във ведро с вода, отгоре плуват. Те и заради това са пратили Войводата да събаря империята с 200 барутли сърца като неговото. Дори и капитанът на корабата „Радецьки“, немецът, и без превод разбра само по очите на поета светлата му надежда. И помогна. Но народът нали си е свикнал на робията и една стомна с вода не даде на другарите му, тръгнаха с кръвта си да откупят изгубената свобода на дедите ни. Сега все още много млади хора правят поход по стъпките на неговата чета. Но ти кажи, историко, за прославя на гения или да да развърви собствената си гузност върху младите, чисти сърца, властта все още не е забранила това? Съгришил бил, казват, щото само шумшумитите не грешат, понеже са безнадеждни. А той, геният, написа сякаш е провидил собственото си безсмъртие: „Тов, който падне в бой за свобода, той не умира...“ Повтарят песента му властниците, леят крокодилски слъзи по тържествените зари и телевизии за него, санжким гузната съвест не е шета работа. И все бързат да я маскират. Гнусничко, нали, но пък хваща дикими! Но да

СВОБОДАТА

мето на експеримента, реакторът продължително време престоя и се „отрови“. Това е ясно. Но друго е важно: отначало се опитаха да предизвикат аналогична авария в Ленинградската централа.

Коя беше годината? През 1975 г. Но там се получи в малък мащаб. Радиацията беше изхвърлена през един от технологичните канали. Реакторът не се взриви. И това се случи в Съветския съюз, където имаше образцов ред. Трябваше да се чака друг стоден слушай. Когато на всички стана ясно на кой е възложено това дело, беше взривена и Чернобилската АЕЦ.

Причината е една: на Съединените щати беше нужен уран. Ако Съветският съюз не се беше разпаднал, то това щеше да се случи още тогава с Америка. Но това не стана възможно, защото СССР също беше елитарна система. Съветският елит беше дискредитиран и народът вече му нямаше вяра.

- На какво се дължи важността на Персийския залив?

- Една бомба в Залива означава, че ядреното цунами ще сложи край на местния добив на петрол, цените ще хвъркнат нагоре, а Китай ще изпадне в рецесия, тъй като не е богат на изкопаеми горива. А Съединените щати имат и петрол, и шистов газ. Те известното време могат да преживеят и без доставки от Залива. А и Венецуела не е далече... Всичко се върти около енергетиката.

- Какви са целите на САЩ и Китай във Венецуела?

- Да контролират венецуелския добив на петрол.

- Но американците и сега го купуват...

- Да, засега го купуват. Но ако Китай сложи ръка на целите венецуелски экспорт на

петрол, няма да остане за американците.

- Но Съединените щати вече са на първо място по добив на горива.

- Това се дължи на т.нар. шистов газ. Шистови горива може да добива този, който печати необезпечени хартийки, с които търгуват идиотите. В Китай има много повече и шистов газ, и петрол, отколкото в САЩ. Но засега китайците не притежават технология за рентабилно добив. А американците до тират, печатането на хартийки и раздават на идиотите. Само за сметка на печатната машина.

В Украйна и в Русия има шистови залежи от петрол колкото искаш, но добивът излиза твърде скъп. А колкото поскъп е добивът, толкова по-малък става потенциалният кръг от купувачи. Ако печатната машина на САЩ престане да работи, американците ще

ПЪТЕКА НА НАДЕЖДАТА

знаеш: надеждата на този народ не свършва ни с Вола, ни с Ботев и неговият пример! Те само я усиляха. И „глаго Иван“ нагази през Дунава и разбута рахата на падишаха. И хиляди млади, любими-недолюбими момчета легнаха в Мъртвата долина край Плевен, по чукарите и овразите край Шипка и Шейново... Там останаха те, нашите братя. И там, и до днес, от урва на урва...“ се мята простреляната им надежда. Нали е писано в Евангелието, че да паднеш за „други свои“ е най-върховният дълг? Че „Смъртта смъртъ поправ“ след своята саможертва, те ще възкръснат и ще живеят в благодарността на цял един народ. Затова ми е черен света, да ти кажа. Затова и ти си ми черен, историко. Защото гнусотата на шепя еничари прехвърля на гърба на народа ни собственото им лицемерие и неблагоприятност. А от туй по-страшен грях няма. Народ е това. Като му лепнат едно „неблагодарен“ и сянкъ да се търка, не може да го излича. Но ти млъчиш, знаеш истината, но млъчиш! Но мъка такава, не е до века! Това запомни от мене.

Много е пренатил народецът ни. Комитата Стамболов беше го хранил с надежда и с пламени песни: „Не щеме ний богатство, не щеме ний пари! / Най искаме свобода, човеки правдини.“ Колко му е вярвал народа, не знам. Не знам и Стамболов с какъв кураж и надежда е взел властта. Но ти кажи, защо е забравил и песни, и клетви? Кажи и как нагази навичите

престанат да добиват петрол от шисти.

Какво бихте казал за вулкана Йелоустоун?

Това е слабо място на САЩ. В него да хвърлиш една мегатонна бомба и Щатите няма да ги има. От началото на 21 век повтарям, че акад. Сахаров е велик човек, защото предложи сценария „Посейдон“. Подводница с бомбата се приближава незабелязана към брега, изчаква команда и се взривява като ликвидира с вълната цунами всичко, което е необходимо.

Единствено Русия е неуязвима за подобен сценарий. В Китай значителна част от промишлеността е разположена на брега, в САЩ е същото. Да не говорим за Европа и Япония. Например, ако в Северно море се взриви бомба, то малко ще остане от Европа. Всички страни са зависими от „Посейдон“, освен континентална Русия. Това също е предвидено от висшия разум. Русия не трябва да бъде унищожена.

Възможно ли е вулканът Йелоустоун да избухне и без бомба?

Това е опасност, която е реална. Сега за Йелоустоун малко се пише в пресата. Не съм сигурен дали намаляването на броя на публикации е свързано с приближаване на описания сценарий.

Ако САЩ започнат да се разпадат на части, нашите ще си вземат обратно Аляска. Преди няколко години бях в Анкоридж. А пропю, главната улица носи името на Ленин и паметникът му стои там. Голяма част от хората в Аляска желат присъединяване към Русия.

А ще има ли тунел под Беринговия пролив?

Тунелът е технически проблем. Реализирането му зависи от властите и когато решат, че е икономически изгоден, ще го построят. Става въпрос всичко на всичко за 30 км. Може и мост да се построи без огромни разходи.

Днес, главен трябва да бъде въпросът с визията за бъдещото развитие. Отказване от всякаква елитарност.

очите на хората. И България светна, защото като свещ, заради тази надежда, изгора младостта на хиляди като мене. В студ и пек по скели и по строежи. Но орис ли е това, заговор ли е? Не оставиха народа да добрува! Правиша струваха, уж демократска република, а царят се върна пак. Още тогава си рекох: изтънял му е вратът на Кобурга, няма да имат наяждане той и неговите лондонски юпити. И се започна - дворци, гори, ливади... Да го ожали човек. Толкова имане носи ли се? А онези – оглозгаха де що бе останало от Мафвря. От мен да го знаеш, – където стъпят Кубургите, след тях царедворците са като комари, а глутницата на олигарсите чет я няма! Как да посърне надеждата на този народ! И единте, и другите, само на тъмно налитат. На тъмно се крадяло, на рахат и куче влячи, дияр няма!... Такава е истината, историко! С този византийски кетап, ако ти искаш да я потърсиш, тръгни по тази пътека на надеждата, покрита с бели кости и кървав мъх, с много пот и с много труд е оскъпана тя. Там се скитат болките на този народ, очакванията му за справедливост и правда. И запомни - все някога неговата надежда ще прекречи отсам своя Дантев праг и ще разкаже истината на деца и внуци за онзи огън, на който е печена, и да на който и до днес я печат. И ако не ти е червива семката, запиши я! Може тогава и Господ да ти прости греховете.

ПРОФЕСИЯ – РУСОФОБ

От стр. 1

В информационно-пропагандния сектор най-грубо могат да се очертаят два ешелона, направляващ и изпълнителен. Последният има най-масов, армейски характер и безпогрешно може да се идентифицира по иманентния полз на генетичен хунвейбино-джендърмейски кретенизъм.

Най-интересният въпрос свързан с професия русофоб е следният: кой е източникът, който осигурява постоянно и машабно заплащане? Или, кой е дотолкова заинтересуван от русофобията, че да е готов за плаща редовно и щедро за нея?

Ключ за отговор на този последен въпрос е гледната точка, според която войната, която Западът започва веднага след 9 май 1945 срещу СССР, не е преставала и за момент и до ден днешен с едно малко уточнение: след 1989 г. Русия замества СССР.

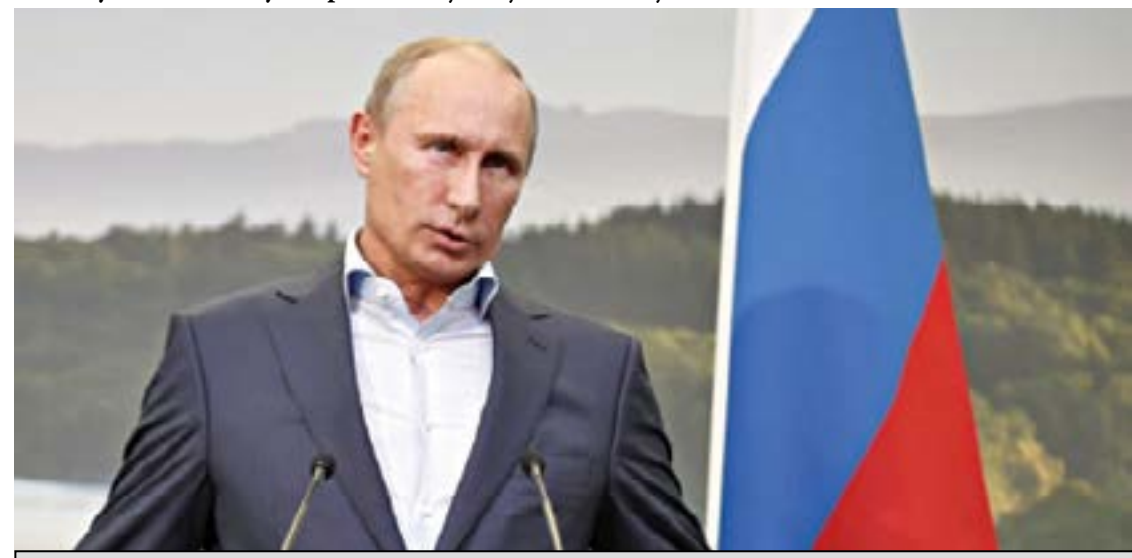
Да видим че тази гледна точка е действително рационална може да ни помогне една

забележка на Збигнев Бжежински.

На въпроса за журналист как се е борил срещу комунизма той го съветва да не заблуждава себе си и другите - не става въпрос за борба срещу комунизма, борбата е срещу Русия. Против нейната историческа роля, против хилядолетния модел на руската история, против руския дух!

Средствата, с които се води тази война, се определят от това кои точно средства може или е можел да си позволи Западът в конфронтацията с Русия/СССР. По принцип всички средства са позволени (оттук и днешното понятие хибридни

на война), но се преценява дали някои от тях няма да са катастрофални за нападения. Днес например е ясно на всеки мислещ човек от улицата, че е самоубийствено да се започнат машабни военни действия срещу Русия, даже с конвенционални оръжия, защото почти веднага може да последва отведен ядрен удар с последствия на първо място за командните центрове на нападателя, възможност потвърдена най-официално от най-високо ниво. Постоянните консултации между амери-

Русофобията твърди, че Русия е зло, а Путин е неговият образ. Причината за това е, че той успя да възвърне руското достойнство на прага на 21 век. А това е непростимо!

кански и руски командни центрове в Сирия за избягване даже на инцидентни единични жертви и от двете страни, само подтвърждават колко критично-нервна е ситуацията даже при минимално използване на конвенционалните военни методи един срещу друг, директно или индиректно. Ясно е че за предпочитане са всякакви други средства, чийто спектър е практически неограничен, а конкретният избор се прави в зависимост от благоприятна конюнктурата.

Най-безопасна от гледна точка на критични ядрени ин-

формационната война. Стратегическа цел на информационната война срещу Русия днес е да се вътли на потребителя на информацията, че става въпрос за един изключително коварен и вездесъщ враг, срещу който единственото спасение е мигновена реакция, която изключва всякакво мислене - последното критично забавя ефективността на защитата.

Създаването на такъв един мигновен (първосигнален) защитен рефлекс у западния човек, у полузападния и у максимално възможен брой руски граждани, е и стратегическата цел на информационната война. Това са и редовите воини на тази информационна армия, която няма де е никаква армия без военна дисциплина т.е., ако не е способна да изпълнява доводи и без колебание заповеди по командната линия. Накратко, гони се нивото на

рефлекторен конформизъм.

Важна е и дълбоко моралната позиция избрана от Запада - той играе ролята на цивилизатор и просветител с последствително възможен брой руски граждани, е и стратегическата цел на информационната война. Това са и редовите воини на тази информационна армия, която няма де е никаква армия без военна дисциплина т.е., ако не е способна да изпълнява доводи и без колебание заповеди по командната линия. Накратко, гони се нивото на

ключва всякаква сериозна дискусия.

Това, което става все по-очевидно с всеки изминат ден, с опитите да се поставят под контрол социалните интернет мрежи, е неотклонния стремеж на Запада за изкореняване на какъвто и да е интелектуален суверенитет на индивида, на искрени му стремеж към съдържателно мислене и независимост на действията. Не трябва да се забравя и добре финансираната дейност на всички възможни локални и международни нива на леката и тежка джендърмерия, за която няма никакви проблеми,

които е захапал кокала ще се държи за джоба си до последно. Когато бъде ликвидирана частната собственост, едва тогава ще може да възникне света на ненасилието. Това е разговор за свободата. Свободна може да бъде не тълпата, а колективът, който работи над определена задача. Тълпата е престъпна и лишена от разум. Нали тя викаше „Разни го!“.

Демокрацията дава власт на тълпата и бързо я подменя с парите. Ето винаги съм смятал демокрацията за най-престъпна форма на обществена организация. Алфред Нобел навремето е казвал: „Демокрацията е стадо идиоти, управлявано от измета на обществото“.

Превод от руски Румен ВОДЕНИЧАРОВ

Реално ли е построяване на свят на основата на ненасилие? Да се промени светът може само с насилие, защото този, който е захапал кокала ще се държи за джоба си до последно. Когато бъде ликвидирана частната собственост, едва тогава ще може да възникне света на ненасилието. Това е разговор за свободата. Свободна може да бъде не тълпата, а колективът, който работи над определена задача. Тълпата е престъпна и лишена от разум. Нали тя викаше „Разни го!“.

Демокрацията дава власт на тълпата и бързо я подменя с парите. Ето винаги съм смятал демокрацията за най-престъпна форма на обществена организация. Алфред Нобел навремето е казвал: „Демокрацията е стадо идиоти, управлявано от измета на обществото“.

Превод от руски Румен ВОДЕНИЧАРОВ

Тази „мисионерска“ дейност на Запада в най-чист вид и с пълен размах бе демонстрирана на практика веднага след разпадането на СССР, където неговите идеолози и експерти бяха посрещани с почести на всички нива на държавното управление, от възможно най-прилежните ученици. За обяснението на този феномен можем да привлечем мнението на Александър Зиновиев, който в книгата си „Руската трагедия“ окачествява руското интелектуално поле през този период като „идеологическа помойка“. От тази гледна точка няма какво да ни учудва, че комплементарната западна идеология не вижда необходимост да работи на някакво високо интелектуално ниво, и че няма нужда да се съобразява с нищо друго освен с интересите на глобалната пазарна олигархия, без да се вълнува и най-малко от проблемите на човечеството - локално и като цяло.

Такова „помощно“ комплементарно състояние и на двете идеологии може да се подкрепят от следните факти: пълен разгром на третата икономика в света, тази на СССР, по нивото съдържание на послужните ученици, от една страна, и с абсолютни офантастично-анекдотични подходи на западната идеология в информационната война и тогава и днес.

„Ех, път – дорожка фронтова“.

Продължава в следващ брой

Хилядолетната католическа и православна християнска цивилизация е тласната в развалината паст на смъртоносен Лабиринт. А кой е Минотавърът? Това са чудовищните и античовешки идеи и проекти на Глобалния Неолиберализъм, чрез своите нови и псевдохуманно звучащи наименования на Конвенции, Стратегии, Планове и Закони, разработени и провеждани от ООН, УНИЦЕФ, ЮНЕСКО, СЗО, ЕС, НПО-та, налагане на ЮБЕНАЛНА ЮСТИЦИЯ - специализиран детски съд и т.н., и т.н. Неолиберализмът и глобализмът са едновременно създателите на този коварен капан, изпълнен със страх и ужас и самото чудовищно творение, което поглъща и разрушава всяко човешко чувство на сигурност, доброта,

Историята за Тезей и Минотавъра е един от най-познатите и впечатляващи митове от древната митология. Основното в него не е справедливият гняв на цар Минос, чийто син е подло убит от атинските младежи след победата му в Панатинските игри, нито смъртоносият лабиринт или кръвожадното чудовище зверочовек, или смелият младеж Тезей. Основното в него е Ариадна, нейната любов и нейната нишка - червено вълнено кълбо, което показва посоката и изхода от това невероятно опасно преживяне. Това е мит за причината и следствието, за борбата между доброто и злото, за обществото като цяло, за избора, който правим, за любовта и решимостта да оцелееш и победиш.

Съвременните културолози са убедени, че мигът е символ и начин на предаване на познание, пропаганда на обществена ценност и възпитание. Мнозинството от тях го определят като устойчив и най-успешен като, чрез който гърците от преди три и половина хилядолетия злонамерено и манипулативно са представили и утвърдили за бъдещите поколения своята победа над враговете си, довела до заличаване на критско-минойската култура и на тяхната древна и най-високо развита цивилизация, но представена в отблъскващия образ на чудовище-людоед.

Днес, семейството и децата ни се намират

В неолибералния Лабиринт и ноктите на Минотавъра,

там, където ни чака с отворена паст зверочовека. Само че някога той се е задоволявал с по 7 младежи и девойки на година, а днес поглъща цели поколения! И ако не държим здраво „нишката на Ариадна“ - нашата традиция, сме обречени.

Макрон смята, че „Виждаме края на западната хегемония в света. Въпреки това, не може да не признаем, че (сегашният) модел е деградирал в резултат на факта, че самата демократична система е деградирала. И също така, защото самият капитализъм е деградирал и е погълнал, тъй като ние сами създаваме онзи провай на неравенство, които впоследствие не можем да разрешим“.

Хилядолетната католическа и православна християнска цивилизация е тласната в развалината паст на смъртоносен Лабиринт. А кой е Минотавърът? Това са чудовищните и античовешки идеи и проекти на Глобалния Неолиберализъм, чрез своите нови и псевдохуманно звучащи наименования на Конвенции, Стратегии, Планове и Закони, разработени и провеждани от ООН, УНИЦЕФ, ЮНЕСКО, СЗО, ЕС, НПО-та, налагане на ЮБЕНАЛНА ЮСТИЦИЯ - специализиран детски съд и т.н., и т.н. Неолиберализмът и глобализмът са едновременно създателите на този коварен капан, изпълнен със страх и ужас и самото чудовищно творение, което поглъща и разрушава всяко човешко чувство на сигурност, доброта,

справедливост и надежда. На семейство и живот. Лабиринт, който не признава национални граници, традиции и ценности, който разрушава биологичната определеност на пола и превръща невинните деца в джендърчудовища, който смисла и атомизира обществото до ниво на индивид-потребител, без значение на семейни и емоционални връзки! Лабиринт, който игнорира духовното и нравственото в човешката природа, който чрез железния ботуш на триумфацията Свободен Пазар потъква свободата, инстинктите и цялата животворна същност на майчинството, бащинството и детството. Това е Лабиринт, който трансформира и унищожава децата като ги третира като обикновена стока, която можеш да вземеш и употребиш, според нуждите на силния и властения, било като донори на органи, секс-кукли или безправни роби в т.нар. приемни семейства и ферми, получаващи щедри държавни и чужди субсидии за своята „приемна грижа“!

„Неолиберализмът извади на показ най-лошото от нас“, казва Пол Верхаге. Забележете - неолиберализмът, а не просто капитализмът, монархизмът, тоталитаризмът, фашизмът! Защото неолиберализмът е Диктатура на Глобалния Пазар. За него обществото не притежа-

ва други качества, структури и ценности, освен пазарни такива.

Според Стивън Меткалф „Неолиберализмът не е само икономическа доктрина, а мощна идеология, която обхваща всички сфери на живота и променя изцяло ценностната система на обществото. Това е идеологията, която поглъща света, почитаща единствено логиката на пазара и отричаща нещата, които ни правят човеци.“

и животновъдство, икономика, образование, здравеопазване, култура и отбрана. Опустоши душите, стълка и се подигра с историята ни, деформира до неузнаваемост високите ни хуманни и нравствени ценности, на които дължим многовековното си съществуване и оцеляване, обезличи и раздържави държавата ни с инструментите и органите на самата държава. Днес българите са убедени в техния марionетен и слугина-

слюдното, което ни остана да защитим: НАШЕТО СЕМЕЙСТВО, ДЕЦА И ДЕЦАТА НА ТЕХНИТЕ ДЕЦА, ДЕЦАТА НА БЪЛГАРИЯ!

„Унищожаването на семейството е най-големият грях“, ни завеща съвременният светец на България от с. Байлово, столетникът дядо Добри. Каза го преди да чуе за Инстанбулска конвенция и Стратегия за детето и органите на самата държава. Днес българите са убедени в мъдростта на Библията - „По гелата ице си познаете!“

Министър-председателят на Р България, на Министерски съвет и пред журналисти, категорично отрече: „Няма такава стратегия за детето 2019-2030 г. и никога не е имало!“ Само дето не цитира Вапцаров: „Не бойте се, деца, за утрешния ден!...“ Затова пък нареди: „Бисер Петков да излиза всяка сутрин, обед и вечер на пресконференции и да казва, че такава Стратегия за детето няма!“ И Бисер Петков, като министър на труда и социалната политика, послушно излиза и декламира и по време на парламентарния контрол: „Категорично заявявам, че отнемане на права на родителите не се предвижда нито в оттегления проект на Стратегия за детето, нито в законодателството“. Във връзка с общественото напрежение в хора се включи и зам.-министърът на образованието и науката Деница Сачева, която в социалните мрежи повтори подадените думи като мантра и заклинание: „Стратегия за отнемане на деца няма и няма да има. Тя не се пише за промени в семейството, а в системите на здравеопазването, социалната политика, образованието и правосъдието.“

Боже мой! Като че ли, законите, които променят системите на здравеопазването, социалната политика, образованието и правосъдието, не променят условията на обществения и личния живот на човека и семейството! Точно тези закони, които налагат позитиви или негативи форматират и определят степената на свобода или социална зависимост на всеки човек и всяко семейство. Те са матрицата, в която си поставен. Тази матрица, която отне средствата за препитание на хората, изхвърли и разпръсна по света близо 3 милиона българи, мнозинството от които, в най-активната си и детеродна възраст.

Медийните извлячения на редица председатели на агенции и НПО-та като д-р Елеонора Лилова, председател на ДАЗД, Надя Шабани, която не вижда „никаква връзка между Стратегията за детето, Норвегия, норвежката система или норвежките фондове и т.нар. Норвежки финансов механизъм“, Георги Богданов от „Национална мрежа за децата“, който прокламира „Това е най-добрата стратегия, която сме имали.“

Днес, ние заедно с децата ни се намираме в паста на новия лабиринт и новото генномодифицирано чудовище, е протегнало хищната си лапа към по-

унищоси с варварско безумие цветущото ни земеделие

МИНОТАВЪРЪТ НА НЕОЛИБЕРАЛИЗМА

или за българските деца и законотворчеството по норвежки образец

Прословутата Статуя на Свободата на избор и възможност за всеки, вече е само празна фасада, при това крайно олющена и деформирана. Войнстващият неолиберализъм се извисява като една съвременна и излъгана до блясък величествена Статуя на Свободния Глобален Пазар с тризъбец вместо флака. Тризъбец олицетворяващ финансово-корпоративни, олигархични транснационални обединения на едрия капитал, забит в сърцето на демокрацията и на националната и социална държава.

„Отворено общество“ на Джордж Сорос е бастионът на американския неолиберализъм у нас. Както констатира редица политолози „То и другите чуждестранни НПО-та, са окупирали науката, образоването, медиите, външната и вътрешна политика на държавата, направили са България американски сателит, не позволяват да се говори и изучава неолиберализма, нито неговия антипод - европейската социална и правова държава и държат обществото в пълно невежество за тях, с цел обществото ни да не намери правния път за смяна на омразната и бандитска система на неолиберализма!“

„Неолиберализмът извади на показ най-лошото от нас“, казва Пол Верхаге. Забележете - неолиберализмът, а не просто капитализмът, монархизмът, тоталитаризмът, фашизмът! Защото неолиберализмът е Диктатура на Глобалния Пазар. За него обществото не притежа-

жен характер и не вярват в автономията и суверинитета на своите правителства, не вярват в законодателната и изпълнителна власт, не очакват нищо добро и позитивно. Думите на Умберто Еко в едно негово интервю, за което обвиха, че било фалшиво, са горчива канстатация „Всички страни около вас се вълнуват, реагират, изискват и се борят, а България прилича на смъртник чакащ примирено съдбата си, такава, каквато Бог му я отредил.“

Не Бог, а неолибералният Нов световен ред и корумпирания продажни политици и правителства под дитирамбите за „нови европейски ценности и свобода на придвижване на хора, стоки и услуги“ обезкървиха съпротивителните сили и стълкаха достойнството на България! Погромът е тотален, безпомощността и безсилието ни - повече от явни! Всичко, което ни правеше уважаваща държава с международен авторитет и признание, вече е в миналото. Загубено във всички области на обществения живот и на всички равнища: от икономика, наука, отбрана и култура, до услуги.

Днес, ние заедно с децата ни се намираме в паста на новия лабиринт и новото генномодифицирано чудовище, е протегнало хищната си лапа към по-

Тя обхваща всички деца и е насочена към тяхното благосъстояние, не само тези в риск", предизвикват само омерзение и погнуса, колкото и да си обръгнал на десетилетия политически лъжи, наглост и корупционни скандали.

От медите, които си позволяват да вземат отношение по въпроса, струи какафония: едни тиражират с усупкояващ тон: "Няма Стратегия и никога не е имало!", други убеждават бодро: "Това е най-добрата стратегия, която сме имали!" Как да им вярваш, колкото народът е казал за подобни случаи и люде: „Не ме гледай, какво върши, а ме слушай, какво ти говори!"

Стратегия има, още повече, че вече има и съответна реална подмяна под формата на допълнения към редица закони, които я обезпечават и узаконяват! Закони, обнародвани без много шум в ДВ и влизащи в сила от 1.01.2020 г.!

Това са: Закон за закрила на детето, Закон за социално подпомагане, Закон за социалните услуги, Семейния кодекс, промените в правосъдната система.

Вече се борим не срещу стратегии, а срещу закони – това все повече хора у нас започнаха да разбират и да реагират.

Аргументирано и отговорно реагира Светия Синод на БПЦ: „Няма по-добра среда за детето от семейството, от родителите, които го обичат. Това е важно и за националната сигурност." Митрополит Гавриил с огромна загриженост сподели: "Страх ме е в България да не стане като в Скандинавията. Ако стане, дано не го доживеем..."

Мощното недоволство срещу българската стратегия по норвежки образец и с норвежки грандове започна във facebook групата "Не на стратегията за детето", която по последни данни има над 100 000 членове.

Срещу законодателното посегателство спрямо семейството и децата, застанаха сдружението "Асоциация общество и ценности" (АОЦ), които бяха особено активни и в кампанията срещу Инстанбулската конвенция; редица юристи като адв. Владимир Шейтанов, адвокатът, който в либийския съд защити медицинските ни сестри, адв. Петър Николов, юрист на годината за 2018 г., учредител на сдружение РОД и вярнал над 20 деца на техните семейства. В кампанията срещу стратегията се включиха от ВМРО и най-вече "Възраждане" на Костадин Костадинов; сформираха се десетки родителски организации, като Асоциация „Поход за семейството”, които призоваха Националната стратегия за детето 2019-2030 годи-

на да бъде изцяло отхвърлена. Опасенията им са свързани най-вече с резултатите от прилагането на подобни стратегии в скандинавските страни. Според тях, съществува риск и в България социалните служби да изземат функциите на родителите, както и да се улесни преместването им в приемни семейства. От „Поход за семейството” настояват също и за създаване на регистър на педофилите. „Най-много ме смущава фактът, че детето е разглеждано извън контекста на семейството. Родителат никъде не присъства като страна.“ - това коментира Михаела Божан-

МИНОТАВЪРЪТ НА...

Протестно шествие в Пловдив срещу Национална стратегия за детето

кова, част от организация срещу Стратегията за детето.

Детето е неразривна част от семейството и законово е противопоставяне на родители и деца е престъпление! Къде остана викторианската „Домът е моята крепост“?! Къде остана библейската морална формула, на която хилядолетия се е крепил света: „Почитай родителите си“?! Нали, родителите-техните деца и децата на техните деца – това е естественият природен и социален кръговрат! Принудителното разкъсване на тази священна връзка има сатанински характер, който цели унищожаването на човека като духовно и социално същество и общество, основано на родство, традиции и народност!

Омбудсманът Мая Манолова предлага да се изработи напълно нова стратегия, "която ясно и категорично да изведе и намери баланса между "най-добрата среда за детето" и съхраняването на целостта на семейството. „Държавата трябва да концентрира усилия и ресурси за подпомагане на родителите, изпаднали в криза, и да защитава правата на децата и на техните родители от административен произвол, бюрократично безумие, субективизъм и очевидни несправедливости. Дебатът за децата ни, е дебат за бъдещето ни. Само така ще се разсеят впечатлението, че "замразяването" на сега съществуваща проект изчаква

по-добри времена, за да бъде отново сложен на масата".

Представители на българската общност в Норвегия, които най-добре са запознати с истинското зловещо лице на социалната система и практика там, внесоха протестна декларация срещу незаконното и брутално отнемане на наши деца в Скандинавската държава. Това стана в град Кристиансан в началото на м.декември 2018 г. В нея се казва, че, "...е потресена, шокирана и ужасена от мащабите на брутално отнемане и задръжането на децата от родителите им в Норвегия, с използваните мето-

облагите, които идват след всяко отнето дете! Ако Барневерн и норвежкото Правителство спират финансирането, то веднага ще се види, че никой не му прави впечатление кой, как и по какъв начин възпитават децата си и как се отнася с тях!

БАРНЕВЕРН използва изключително брутални нацистски методи за разпит на деца на 3, 4 или 5-годишни, като насреща им стават опитни психолози и без знанието на родителите, се опитват да измъкнат информация за семейството. Показателни са множеството реклами за доклаждане, които са поставени на

МИНОТАВЪРЪТ НА...

Протестно шествие в Пловдив срещу Национална стратегия за детето

много обществени места в големите градове на Норвегия! "Имаши мама, имаши и татко, но ако не ти харесват може да ни се обадиш и ще ти намерим други, по-добри"! Или - "Имаши голяма къща! Имаши място за още един човек? Обади ни се и ще станеш приемен родител!" - следва телефон и адрес за среща!" – из декларацията на Българската ообщност в Норвегия.

ФАКТИТЕ са потресаващи: Норвегия е на първо място по отнемане на деца от родители. Там това е държавна политика. Ето заглавие в норвежки вестник: „20% ОТ НОРВЕЖКИТЕ ДЕЦА ВЕЧЕ СА СПАСЕНИ ОТ РОДИТЕЛИТЕ ИМ“. Това са около 200 хиляди деца, които са „спасени“ и вече живеят не у дома си с татко и мама, а в приютни или изведени от страната („осиновени“) без информация за по-нататъшната им съдба!! Норвегия е една от първите страни в света, която създаде Научно-изследователски институт към Университета в Осло, където се изучават самоубийствата на деца от 0 до 7-годишна възраст. От гледна точка на нормалния човек – много странно. Но според местната БАРНЕВАРН е твърде естествено – шом децата наистина загиват след садистични педофилски оргии, това официално може да бъде регистрирано като „самоубийство“.

През 2017-а 170 водещи норвежки професионалисти, занимаващи се с въпроси по

закрилата на децата, изпратиха отворено писмо до ресорния министър, в което обвиняват BARNEVERNET, че е "нефункционална организация, която прави сериозни грешки в преценката със сериозни последици". Експерти твърдят, че въпреки дебата за BARNEVERNET същевината на норвежкия модел за закрила на детето няма да се реформира, защото представлява ДНК-то на социалната им система. Семейства от Източна Европа и от Турция вече от години са все по-скептично настроени към службите за закрила на децата. "В тези страни по традиция държавата не се намесва в семейните дела. Всяка такава намеса се смята за недопустимо прекрчаване на границата."

Срещу норвежкия модел за закрила на детето се водят дела в Страсбург, неправомерно взети деца стават причина за влошаване на взаимоотношения между държавите. Цял свят осъжда това, което се случва там с децата. А в България какъв опит искаме да наложим от една порочна система съсипала децата си?

В „Ди Велт“ пояснява, че полската евродепутатка Беата Госиевска се е включила в специална дискусия по въпроса в ЕП. Госиевска е цитирана с думите: "Кога най-после ще бъдат премахнати тези служби за закрила на децата, които не подлежат на централен контрол и чиято съмнителна история започва още през годините на Втората световна война?" Авторката на статията обяснява, че в Германия почти никой не е чувал за незаконно лишаване от права на полски родители. Тя пише, че през миналата година 64 000 деца са били далени под попечителство, като 37 800 от тях са родени в смесени бракове.

БЪЛГАРСКОТО ОБЩЕСТВО по всички възможни начини настоятелно и гневно пита своето Правителство и изисква съответните отговори и решения:

„Уважаеми държавни служители, как можахте да позволите обучение на Българските социални служби от една толкова компрометирана институция като БАРНЕВАРН, от която пропищя цяла Европа и срещу която има множество заведени дела в Страсбург? Какво може да научат българските СС (социални служби) от БАРНЕВАРН? Как да крадат деца от родителите им от 0 до 7-годишна възраст. От колко места се виждат програмни финансирани по НОРВЕЖКИЯ СОЦИАЛЕН МЕХАНИЗЪМ! Не разбирате ли, че продават децата на България? Продават ги за 1 300 000 евро, които сега трябва да усвоите и да опразвате тяхното получаване! Какви думи за порицание заслужавате, освен унищожителни на българското семейство!

ДО ГЛАВНИЯ РЕДАКТОР НА В-К „ТРЕТА ВЪЗРАСТ“ Г-ЖА РОСИЦА НИКОЛОВА ИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ТРЕТА ВЪЗРАСТ“ КОПИЕ: ДО ГЛАВНИЯ РЕДАКТОР НА В-К „НОВА ЗОРА“ Г-Н МИНЧО МИНЧЕВ

УВАЖАЕМИ ГЛАВНИ РЕДАКТОРИ,

Редовен читател съм и на двата вестника, на които Вие имате честта да сте главни редактори. Съгласно действащото законодателство и установената практика, „всеки автор носи отговорност за материалите си“, с което съм съгласен. Но един главен редактор би следвало да преценява обективно съответния материал и да допуска или да не го допуска на страниците на вестника си, ако е обективен и работи „на ползу роду“, а не да бъде използван за трибуна, която задоволява нечии болни амбиции, „да се види отпечатан“.

Тези дни сме в навечерието на спорната за нашето българско минало дата 9.2.X.1944 г. И както обикновено, в различните вестници, в зависимост от коя „страна са на барикадата“, се публикуват материали, които имат пропаганден характер, а действителността се представя с абсолютно противоположни оценки, които правят читателите „разногледни“. И това е вече 30 години. Докога? Кому е изгодно това?

Повод за тези редове са една от двете публикации във в-к „Трета възраст“, бр. 35 от 28 август 2019 г. Първата е по повод 80 години от началото на Втората световна война / 1 септември 1939 г. (от Константин Д. Костов, а втората - от Костадин Т.

ИСКАМ ДУМАТА

Адв. Т. ПРЕДОВ – д-р по право, криминолог

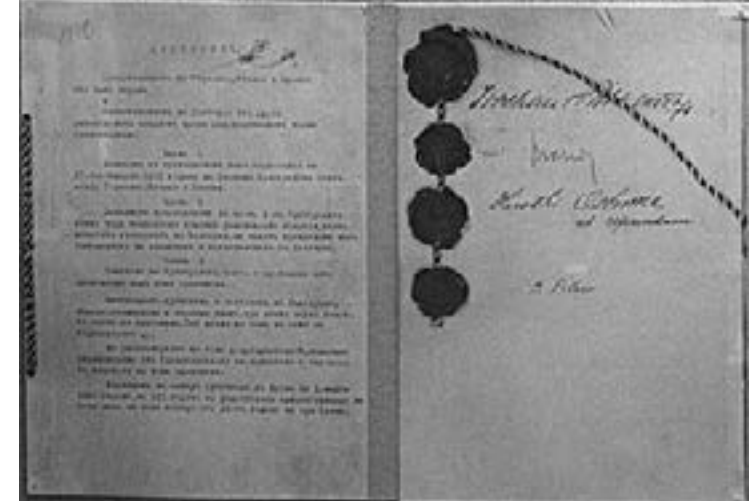
Костадинов, може би са братовчеди или други родственици), озаглавена „За политизирането на близкото минало“. Както се казва, „Дотук добре!“ Какво обаче се крие зад тези съвсем нормални на вид публикации? Ще взема отношение само по първата публикация. Втората, по дух и твърдения, не се различава от първата. И понеже и друг път съм писал по повод на неверни твърдения във в-к „Трета възраст“, но не ми е давана думата, изпращам сега материала и във в-к „Нова Зора“. Считам че поне на едното място ще уважат демократичните принципи за спора.

Първата статия внушава на обикновения читател, че вината за присъединяването на България - на 1 март 1941 г. към Трестранния пакт – Германия, Италия и Япония, е на... комунистите! Уважаеми, г-н Константин Костов, „То бива, бива, но бивол за курбан не бива!“ Вие внушавате на непросветения читател, че „ръководството на компартията не остава

пасивно“. Цитирам: „И започва пропагандна кампания. От името на Централния комитет се издават позиви и листовки, конспиративно се изписват лозунги по стените на сградите. Съдържанието на тези призиви е едно и също. Правителството на Царство България се подканя да присъедини страната ни към германо-италианския съюз. Комунистическите пропагандатори обикалят по места и обявяват на съмишлениците си, че е необходимо България да се отлъчи против „агресора“ Англия и Франция. Като че ли не войските на Райха са окупирали френски територии, а точно обратното. Войната, която Хитлер води в Европа, се представя като битка срещу импе-

се стреми да задръжи това положение възможно най-профитно. И властта започва да действа, за да демонстрира това си намерение“.

Господин Костов, Българската работническа партия след 1934 г. е обявена „извън законите“ и развива само неlegalна дейност и частично legalна, чрез различни разрешени все пак форми на обществени изяви: въздръжателни, есперантисти, туристически, кооперативни и др. сдружения. Нейният глас не само не се чува от властимащите, а изявените й функционери са или неlegalни, или натикани в затворите и лагерите. В стремежа си да бъдете по-убедителен пред читателите, както и да

Факсимиле на Протокола за присъединяването на България към Трестранния пакт.

риалистическите хищници и колонизатори - Великобритания и Франция“. И следва изводът: „Правителството е поставено в негово положение, тъй като официално то е обявило политика на неутралитет и

„възстановите историческата истина“, Вие си служите с конкретна дата - 15 юни 1940 г., на която сочите, че около 30 комунисти са били събрани в Дирекцията на полицията. Как са ги намерили и събрали като са не-

МИНОТАВЪРЪТ НА...

ските деца“... Приети са изключително разтегливи правила, които да позволят отнемането на децата ни за родителска небрежност и липса на родителска грижа, без никъде да се дефинирани тези два термина. Това позволява всякакви спекулации от страна на социалните работници, изнудване на родителите и злоупотреба с родителите и бъдещето на децата! Овластяват се институции, които окачествяват като „подходящи“ и „неподходящи“ методи за възпитание на децата

Една държава, която не може да се грижи за 1350 деца с 12 милиона лева, иска да поеме грижата за 1 172 208 непълнолетни (http://bg.wikipedia.org/wiki/Население_на_България)!!! Същата г-жа Шабани, със закон, сега иска прину-

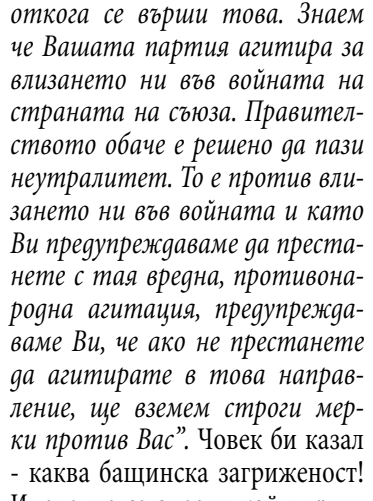
дително да отнема децата ни за спешно настаняване. Този Закон дава право за осиновяване, без съгласието на родителя, - чл. 123. (1) и още много други дейности, в които участието на майката и бащата или тяхното съгласие, напълно се изключва. Някои от тях са: чл.1(2), чл.2(1), чл.29(1), чл.204(2),чл.221(10)...В чл 27 (5) държавата поема прилагането на мерки за семейно планиране и репродуктивно здраве, включително информирането за опасностите на ранната бременност, предпазването от нежелана бременност и дори за безопасното й прекратяване. Никъде не се споменава, че това трябва да става само при изричното съгласие на родителите. Те дори не биват информирани за това. Шо за болна мисъл е тласнала законотворците да посягат

върху децата ни и върху семейството като институция?! Не желаем други държави да ни казват как да възпитаваме децата си. Българите сме оцелели 1300 години и знаем как да пазим семействата си!“ - това са изявления в социалните мрежи и говорители на социални двещения, срещу Стратегията за детето.

През м. май и м. юни т.г., чрез социалните мрежи се организира и проведе Национален протест срещу Стратегията за детето 2019-2030 г. Жителите на 29 града, сред които София, Варна, Пловдив, Русе, Ямбол, Смолян, Кърджали, Стара Загора, Габрово, Сандански, Добрич и др., се обявиха в защита на традиционното българско семейство, срещу приемането на Националната стратегия, както и за отмяна на поправките от 22

legalни, не съобщавате. И там „Павел Павлов – началник на Държавна сигурност, ги упреква, че агитират за влизане във войната на страната на Трестранния съюз, че облепят и пишат по стените на градските сгради позиви с такава съдържание. Функционерите на Компартията възразяват, че това не е дело на тяхната партия, а се върши или от провокатори, или от наивни младежи“. И двете страни са съвременници на запалването през 1933 г. на Райхстага в Германия и съденето на Георги Димитров в Лайпцигския процес, където фашистите са разобличени в умишлен палеж, а той е освободен. Не намирате ли аналогия, г-н Костов? Но за още по-голяма автентичност на нелепите си твърдения, сам цитирате мъдрите и поучителни думи на добронамерения висш полицаи: „Ние знаем много добре, откога се върши това. Знаем че Вашата партия агитира за влизането ни във войната на страната на съюза. Правителството обаче е решено да pazi неутралитет. То е против влизането ни във войната и като Ви предупреждаваме да престанете с тая вредна, противонародна агитация, предупреждаваме Ви, че ако не престанете да агитирате в това направление, ще вземем строги мерки против Вас“. Човек би казал – каква бащинска загриженост! Иначе, че са знаели кой върши това, сигурно е напълно вярно – legionери, бранници, отец-павелисти и други казионни младежки структури, създадени от властта в цялата страна. Знае се какви събсъдци е имало между тях и ремиситите, бонсиситите и др.

На стр. 10

Факсимиле на Протокола за присъединяването на България към Трестранния пакт.

март в Закона за защита на детето, излизане на страната ни от Норвежкия финансов механизъм, който налага абсурдни условия и е явно вмешателство в българското законодателство. Настоява се също да не бъдат приемани принципите на Ювеналната юстиция (детски съд), както и да се закрие телефон 116111, приканващ децата: „Сигнализирай, ако си разочарован, несигурен или в опасност“, тъй като тази функция се изпълнява от Спешен телефон 112.

Протестите продължават и през м. септември.

От нас зависи доколко здраво държим нашата спасителна нишка на Ариадна – българската ни идентичност и традиция, единствената, която може да ни помогне и спаси от злавещия лабиринт и от раззинатата паст на неолибералното зверочудовище, пред което сме изправени.

ЗОРА

Николай ХАЙТОВ

Продължение от брой 38

Какво има на fresките? Голямо стадо жирафи, камилски птици, изрисувани като живи, още и антилопи, и пак камилски птици (техните изображения са най-много). Следват носорози, биволи, крави и т. н. Някои от рисунките са повредени

- идвали са въоръжени хора и са открили по тях стрелба с картечници - виджат се дупките от куршумите. Има още рисунки на слонове и козирог, зебри, магарета и освен това - два дявола с рогове и опашки, човешка ръка, изправен лалугер, крокодил и рогач - един върху друг, в полове обичуване.

Фреските са отпреди 10 хиляди години, когато тук е било райско, наистина, време. Интересно че няма камели. Загадка са и дяволите с опашки и копица, както ги рисуват библейските художници и досега. Всичко това е насаяно по скалите на голяма височина, да се чудим как са били издълбани в камъка и защо. Навярно е свързано с религията. Някои казват, че имало сред тях и фалшификати, но мене не ми се вярва мързеливият пустинен жител да тури душа на мъка, да се покатери по тия скали и с риск на живота си да губи време - да имитира рисунки, освен ако го тласка някаква

ЛИБИЯ ОТ ВРЕМЕТО НА

търговска цел. Друг е въпросът ако някоя мафия е решила да подготви рисунки, имигриращи старите, за да ги продава - и това е напълно възможно.

Докато драпахме по нажежените скали да гледаме „рисунките“, ето ти един доста шкембелия жив зелен гушер, просьска са и се изгуби в близката скална цепнатина.

„Мюдюр“ на либийски значи началник. „Кибир мюдюр“ - голям началник. Мечтата на всеки либиец е да стане кибир мюдюр. Тогава падат големите рушвети, като например от продажбата на скалните рисунки, може да се направи сарай, да се вземат три-четири жени и да им се накупят златни гердани и пръстени. Може да се наеме служиня, някоя медицинска сестрица или дори лекарка, и да си я

има кибир мюдюра вместо жена за нищо пари. Ударили сме го на проституция. Какво ли не прави сиромашията и липсата на гордост...

Следващото незабравимо посещение начело с Георгиев бе в оазиса Мандара, разположен около едно още непресъхнало езерце засипано вече с пясъци. Ако се падне на Георгиев да прочете тук написаното, нека да ми се обади - ще отида да го видя, където е, и ще му сваля шапка. Тръгнахме за този оазис заранта рано, защото в пясъка, докато не е сторещен, гумите на джипа не потъват. Няма, разбира се, път - всичко е безбрежен пясък през бивша планина, засипана с гравирани от вятъра силициеви пращинки. Как се справи с посоката този юнак Георгиев, не мога да кажа, но той е идвал няколко

пъти да вози тук жените на българските кибир мюдюри. Най-голямото преживяване бе, когато трябваше да пресечем с джипа едно доста високо и остро пясъчно било. Той подгони джипа, засили го и почти се изпери на задните гуми. Точно когато си мислех ужасен, че в следващия миг „ландроверът“ ще се обърне възнак заедно с нас, предните му гуми преминаха билото и се намерихме на една височина, оттам надолу като погледнах, свят ми се зави, но докато съобразя какво ще стане по-нататък, джипът се плъзна право надолу, почти отвесно и, слава богу, излезе на по-равно. Така на два-три пъти правихме това ужасно упражнение като при качването косата ми се изпращаеше, а на слизане, стомахът ми отиваше до грълото.

ПОЛКОВНИК КАДАФИ

На едно място починахме, за да дочакаме колата зад нас. (Движат се винаги две коли, за да могат да си помагат). Там се събух, ровнах краката си в пясъка и видях какво нежно нещо е този чист пясък, с който местните жители се мият. Омихме си и

ни - и краката, и лицата. Георгиев изпуши една цигара, хубаво разгледах вълшебната околност, покритата открай докрай от златистия сахарски пясък, и мога да кажа, че такава природна красота няма втора по света. Чисто, чисто, без следа от найло-

нови отпадъци! Най-сетне от една височина забелязахме малкото езерце, заобиколено от палми, т.е. - оазиса Мандара. Скоро приближихме селището, всъщност десетте му колибки, обитавани от доста черни либийци, дошли навярно

Продължава в следващ брой

От стр. 9

ИСКАМ ДУМАТА

Но полицаят си е полицай, той си защитава „царщината“ и, както сам твърдите, полицаята изпълнява заканата си. „На 19 юни 1940 г. присъстващите на разговора (!) в Дирекцията на полицаята и други техни съмишленици, са интернирани. Разпращат ги на различни места в Делиоржана, после всички ги събират в Рибарица. Между тях е Трайчо Костов, Антон Югов, Христо Михайлов, Борис Копчев, Владо Тричков, Върбан Ангелов и други“. Последното не съм го проверявал, но се доверявам на Вашата почтеност. Исквам обаче да Ви напомня историческата истина за това време, която се съдържа в авторитетната Енциклопедия „България“, том 6, стр. 282. Тя е свързана с т.нар. „Соболева акция“, във връзка с направено предложение на България, на 26 ноември 1940 г., чрез А. Соболев, гл.-секретар на Народния комисариат на външните работи на СССР. Това е преди включването на България в Тристранния пакт.

но включването на България в Тристранния пакт, на 1 март 1941 г., БРП разгръща широка кампания за разясняване на предложението и приемането му, събират се стотици хиляди подписи. До Народното събрание са изпратени резолюции, писма и телеграми. За приемането на предложението настояват и някои демократични политически партии като „Звено“, БЗНС „Ал. Стамболийски“, („Пладне“), БЗНС „Врабча 1“, БРСДП (о). Властта обаче предприема репресивни мерки срещу най-активните участници в акцията. Вероятно освен подписи, телеграми, и др., е имало и позиви и лозунги по стените, но те не са били за включване на България в Тристранния пакт! Защо изопачавате истината и манипулирате читателите, господин Костов?

И за тази акция, световноизвестният български поет Н. Й. Вапцаров, за който може би забравяте, че на 23 юли 1942 г., е разстрелян на Гарнизонното стрелбище в гр. София, за комунистическа дейност. И на това лобно място, не само за него, все още има специален мемориал. В своята единствена стихосбирка, издадена преди 9.2Х.1944 г., цитирам по памет, пише: „И понеже нама олио, а хлябът е от мъката по-чер, един е лозунгът „Терора долу! Съюз със СССР!“ Този комунист и неговите другари ли са агитирали за влизане във войната на страната на фашистка Германия?! Няма кой да Ви повярва. По-нататък, като смесвате истини, полуистини и собствени неверни

твърдения, Вие се стремите да убедите читателите в „историческа истина“, както сам твърдите. Да, ама не! Защото има хиляди документи и още хиляди живи българи, които „помнат“ по от отдавна! Направо смешни и зловредни са вашите твърдения: „когато през с.г. германските войски навлизат в България, ЦК на Компартията издава директива (Коз?) до своите членове те да бъдат посрещнати като приятели. И без тези комунистически указания българското общество, в преобладаващата си част, възприема дружелюбно и дори възторжено новите си съюзници. По места властите уреждат тържествено посрещане. Извиват се хора, на които синеките войни на Райха подкачат заедно с местните жители. Селяните черпят с домашна ракия воиниците на фюрера и вдигат наздравници с тях!“ По-нататък, Вие, г-н Костов, твърдите също безпочвено: „Комунистическата агитация за влизане в съюз с фашистките държави и включването ни във войната на тяхна страна продължава около две години. Официално е прекратена на 24 юни 1941 г., т.е. два дни след навлизането на германските войски в СССР“. Явно нещо сте скарали с аритметиката. От „Соболева акция“, в края на 1940 г. до 1 март 1941 г., са изминали само няколко месеца! Не считате ли, че си противоречите? А сега, по въпроса за Наредбата-закон за Народен съд. Вие правилно цитирате, че под отговорност са поведени 11 024 души, от които 2730 са осъдени на смърт. От това разбираме,

както отмъщение на комунистите след 9.2Х.1944 г. Може да е имало и такъв момент на местна почва, защото в периода 1923-1944, за политически арести и убийства в България има следната наистина „нерна статистика“: „31 000 убити 1923-1925 г.; 9150 убити партизани, 1941-1944 г., с насади по 50 000 лв. за слава; 22 000 ятаци и помагачи с изгорени къщи; 8900 прогресивни сражани осъдени на дългогодишен затвор, от които 655 жени и 1010 малолетни; над 200 души осъдени на смърт; 31 000 души в концетрационни лагери; 15 000 души интернирани; 64 000 души арестувани в полицейските участъци“. Народният съд сега се представя умишлено невярно като „комунистически съд“, което си е пълна фалшификация. Още по време на войната е налице Споразумение на четирите велики сили - САЩ, Великобритания, СССР и Франция, за съеден на военнопръстпниците, след приключване на войната. Това е залегнало и в подписаното Примирие на 28 октомври 1944 г. (на 5 септември 1944 г. СССР обявява война на България), с правителството на Отечествения фронт. За сведение, в него има само 4 души комунисти.

Читателите следва да знаят и факта, че още на 17 септември 1944 г., неделя, в София, в Съдебната палата, е проведено тържествено събрание, на което тогавашният министър-председател Кимон Георгиев обявява Програмата на правителството на Отечествения фронт, в която има две точки за Народния съд. Ето какво е записано там: „1. Народен съд над виновниците за новата катастрофа на България; 2. Народен съд над виновниците за издевателствата над борците за народни свободи, над мирното население на България, както и в окупираните територии“. Това, по същество, е залегнало и в Съглашението за примирие, подписано на 28 октомври 1944 г. България е международно правно задължена да проведе този съд. Такива са фактите, г-н Костов. А както е казано: „Когато фактите говорят и боговете мълчат“. Има от какво да се поучаваме, нали, г-н Костов?!
Без уважение!

От стр. 12

- Слушайте, момчета, по-кратко! Не оскърбявайте с грешните си мисли женската невинност. А колкото до това, какво са правили жените в наше отсъствие, много лесно може да се провери.

- Как? – запита един. Боцманът присви очи като китайски мъдрец и каза: - Има едно старо моряшко поверие. Верността на любимата може да се изпита, ако завърналият се от далечно плаване и подари шапка от перушината на албатоса. Била ли е вярна, шапката остава върху женската глава, ако ли не, полетява като птица.

Един от механиците пръв изпъзля намусено от мрежата. - Я стига шеги, боцмане! - Помислете! – каза боцманът и отпусна свитите си очи.

Изглежда, казаното не зачовърка само мен, защото на другия ден моряците си работеха както винаги на палубата, но вратовете им се извиваха като на гладни буби в черничева шума и гледаха все към небето, където кръжачаха птици. И аз гледах. Летяха мъжки и женски пилета. Мъжките обикновено чакаха, докато мрежата се покаже над водата. Ако имаше риба за изхвърляне през борда, те закръжаваха над траулера и пискаха, докато си изпросят. Бяха по-хитри и по-красиви. Взех една риба в ръка и я размахвах. Тя заблестя на слънцето като парче метал. Към мен полетя птица. Толкова се доближи, че ясно виждах как тропическото слънце разпалва искри от прясната на нейната гръд. Духна ветрец и разпиля ситния пух на милиони звездици. Закрих за миг с другата ръка очите си и доколат птицата къвине рибата от ръката ми, си помислих: „Вярно! Каква фантастична шапка!“

От стр. 12

- Слушайте, момчета, по-кратко! Не оскърбявайте с грешните си мисли женската невинност. А колкото до това, какво са правили жените в наше отсъствие, много лесно може да се провери.

- Как? – запита един. Боцманът присви очи като китайски мъдрец и каза: - Има едно старо моряшко поверие. Верността на любимата може да се изпита, ако завърналият се от далечно плаване и подари шапка от перушината на албатоса. Била ли е вярна, шапката остава върху женската глава, ако ли не, полетява като птица.

Един от механиците пръв изпъзля намусено от мрежата. - Я стига шеги, боцмане! - Помислете! – каза боцманът и отпусна свитите си очи.

Изглежда, казаното не зачовърка само мен, защото на другия ден моряците си работеха както винаги на палубата, но вратовете им се извиваха като на гладни буби в черничева шума и гледаха все към небето, където кръжачаха птици. И аз гледах. Летяха мъжки и женски пилета. Мъжките обикновено чакаха, докато мрежата се покаже над водата. Ако имаше риба за изхвърляне през борда, те закръжаваха над траулера и пискаха, докато си изпросят. Бяха по-хитри и по-красиви. Взех една риба в ръка и я размахвах. Тя заблестя на слънцето като парче метал. Към мен полетя птица. Толкова се доближи, че ясно виждах как тропическото слънце разпалва искри от прясната на нейната гръд. Духна ветрец и разпиля ситния пух на милиони звездици. Закрих за миг с другата ръка очите си и доколат птицата къвине рибата от ръката ми, си помислих: „Вярно! Каква фантастична шапка!“

От стр. 12

- Слушайте, момчета, по-кратко! Не оскърбявайте с грешните си мисли женската невинност. А колкото до това, какво са правили жените в наше отсъствие, много лесно може да се провери.

- Как? – запита един. Боцманът присви очи като китайски мъдрец и каза: - Има едно старо моряшко поверие. Верността на любимата може да се изпита, ако завърналият се от далечно плаване и подари шапка от перушината на албатоса. Била ли е вярна, шапката остава върху женската глава, ако ли не, полетява като птица.

Един от механиците пръв изпъзля намусено от мрежата. - Я стига шеги, боцмане! - Помислете! – каза боцманът и отпусна свитите си очи.

Изглежда, казаното не зачовърка само мен, защото на другия ден моряците си работеха както винаги на палубата, но вратовете им се извиваха като на гладни буби в черничева шума и гледаха все към небето, където кръжачаха птици. И аз гледах. Летяха мъжки и женски пилета. Мъжките обикновено чакаха, докато мрежата се покаже над водата. Ако имаше риба за изхвърляне през борда, те закръжаваха над траулера и пискаха, докато си изпросят. Бяха по-хитри и по-красиви. Взех една риба в ръка и я размахвах. Тя заблестя на слънцето като парче метал. Към мен полетя птица. Толкова се доближи, че ясно виждах как тропическото слънце разпалва искри от прясната на нейната гръд. Духна ветрец и разпиля ситния пух на милиони звездици. Закрих за миг с другата ръка очите си и доколат птицата къвине рибата от ръката ми, си помислих: „Вярно! Каква фантастична шапка!“

От стр. 12

- Слушайте, момчета, по-кратко! Не оскърбявайте с грешните си мисли женската невинност. А колкото до това, какво са правили жените в наше отсъствие, много лесно може да се провери.

- Как? – запита един. Боцманът присви очи като китайски мъдрец и каза: - Има едно старо моряшко поверие. Верността на любимата може да се изпита, ако завърналият се от далечно плаване и подари шапка от перушината на албатоса. Била ли е вярна, шапката остава върху женската глава, ако ли не, полетява като птица.

Един от механиците пръв изпъзля намусено от мрежата. - Я стига шеги, боцмане! - Помислете! – каза боцманът и отпусна свитите си очи.

Изглежда, казаното не зачовърка само мен, защото на другия ден моряците си работеха както винаги на палубата, но вратовете им се извиваха като на гладни буби в черничева шума и гледаха все към небето, където кръжачаха птици. И аз гледах. Летяха мъжки и женски пилета. Мъжките обикновено чакаха, докато мрежата се покаже над водата. Ако имаше риба за изхвърляне през борда, те закръжаваха над траулера и пискаха, докато си изпросят. Бяха по-хитри и по-красиви. Взех една риба в ръка и я размахвах. Тя заблестя на слънцето като парче метал. Към мен полетя птица. Толкова се доближи, че ясно виждах как тропическото слънце разпалва искри от прясната на нейната гръд. Духна ветрец и разпиля ситния пух на милиони звездици. Закрих за миг с другата ръка очите си и доколат птицата къвине рибата от ръката ми, си помислих: „Вярно! Каква фантастична шапка!“

ФАНТАЗИЯ ЗА БЕЛИТЕ ШАПКИ

Така трябва да са помислили и останалите, защото само след няколко часа, щом напълнихме ваните с риба, започнахме лова на пернати.

На кораба имаше много вълци, големи колкото показалец. Контрашипът ми беше остър като човката на кълвач. С тях ловяхме тунци. Взех една риба, още жива, и я набучих на куката. Докато тя шапваше, хвърлих вълцицата във водата. Към нея политнаха няколко птици. Една успя да я напала и се повлече след найлоновото въже. Дръгнах го към себе си. Птицата размахваше криле, режеше косо пята от океана и го правеше на прах, от който се раждаха дъги.

Когато я извадих на палубата, забелязах, че куката беше пробила птичата шия. Малката човка на контрата стърчеше като чучур на чешмичка. От нея стълзеше кръв. Капките бързо се стичаха, обгаряйки бялата шия, и тя заприлича на току-що изваден от дъното корал. Улових я. Един стисък, едно рязко издръпване на шията. Крилето се отпуснаха. Обърнах я да я погледна отзад. Някой ми извика:

- Не заничай там, женска е! Не виждаш ли каква е перушината на гърдите й?

Отпуснах ръце и тя падна на палубата. След малко близо осемдесет жълти човки лежах застинали на обляната с воден гланц палуба. Като че птиците искаха за последен път да пийнат водичка преди дългия полет в небитието. Самотните мъжкари кръжача над нас. Опрахме албатросите още от прясната на нейната гръд. Духна ветрец и разпиля ситния пух на милиони звездици. Закрих за миг с другата ръка очите си и доколат птицата къвине рибата от ръката ми, си помислих: „Вярно! Каква фантастична шапка!“

Така трябва да са помислили и останалите, защото само след няколко часа, щом напълнихме ваните с риба, започнахме лова на пернати.

На кораба имаше много вълци, големи колкото показалец. Контрашипът ми беше остър като човката на кълвач. С тях ловяхме тунци. Взех една риба, още жива, и я набучих на куката. Докато тя шапваше, хвърлих вълцицата във водата. Към нея политнаха няколко птици. Една успя да я напала и се повлече след найлоновото въже. Дръгнах го към себе си. Птицата размахваше криле, режеше косо пята от океана и го правеше на прах, от който се раждаха дъги.

Когато я извадих на палубата, забелязах, че куката беше пробила птичата шия. Малката човка на контрата стърчеше като чучур на чешмичка. От нея стълзеше кръв. Капките бързо се стичаха, обгаряйки бялата шия, и тя заприлича на току-що изваден от дъното корал. Улових я. Един стисък, едно рязко издръпване на шията. Крилето се отпуснаха. Обърнах я да я погледна отзад. Някой ми извика:

- Не заничай там, женска е! Не виждаш ли каква е перушината на гърдите й?

Отпуснах ръце и тя падна на палубата. След малко близо осемдесет жълти човки лежах застинали на обляната с воден гланц палуба. Като че птиците искаха за последен път да пийнат водичка преди дългия полет в небитието. Самотните мъжкари кръжача над нас. Опрахме албатросите още от прясната на нейната гръд. Духна ветрец и разпиля ситния пух на милиони звездици. Закрих за миг с другата ръка очите си и доколат птицата къвине рибата от ръката ми, си помислих: „Вярно! Каква фантастична шапка!“

Така трябва да са помислили и останалите, защото само след няколко часа, щом напълнихме ваните с риба, започнахме лова на пернати.

На кораба имаше много вълци, големи колкото показалец. Контрашипът ми беше остър като човката на кълвач. С тях ловяхме тунци. Взех една риба, още жива, и я набучих на куката. Докато тя шапваше, хвърлих вълцицата във водата. Към нея политнаха няколко птици. Една успя да я напала и се повлече след найлоновото въже. Дръгнах го към себе си. Птицата размахваше криле, режеше косо пята от океана и го правеше на прах, от който се раждаха дъги.

Когато я извадих на палубата, забелязах, че куката беше пробила птичата шия. Малката човка на контрата стърчеше като чучур на чешмичка. От нея стълзеше кръв. Капките бързо се стичаха, обгаряйки бялата шия, и тя заприлича на току-що изваден от дъното корал. Улових я. Един стисък, едно рязко издръпване на шията. Крилето се отпуснаха. Обърнах я да я погледна отзад. Някой ми извика:

- Не заничай там, женска е! Не виждаш ли каква е перушината на гърдите й?

Отпуснах ръце и тя падна на палубата. След малко близо осемдесет жълти човки лежах застинали на обляната с воден гланц палуба. Като че птиците искаха за последен път да пийнат водичка преди дългия полет в небитието. Самотните мъжкари кръжача над нас. Опрахме албатросите още от прясната на нейната гръд. Духна ветрец и разпиля ситния пух на милиони звездици. Закрих за миг с другата ръка очите си и доколат птицата къвине рибата от ръката ми, си помислих: „Вярно! Каква фантастична шапка!“

посивяла коса, живо негърско лице и подвижни весели очи. Бързорек - веднага почнаха да си приказват с Георгиев с много ръкомахане. Притежава една камела, една нива на три метра под вода, една жена, седем деца и пет овце. Останалите жители имат нормално по десетина-двадесет деца. Пълно е с деца, които щъкат из палмовата горичка в средата на селото или джапат по още непресъхналото пресолено вече езерце.

Тука видяхме на едно място оголените корени на палма. Това е гигантска „брада“ от корени и коренчета, два пъти по-голяма от короната на дървото. Страшно смукало на влага, силно развито, за да проникне няколко метра в дълбочина и да улови дори най-малката капчица. Чудовищно дърво е палмата в подземната си част. Това е царичата на пустинята, както маслината е царичата на Гърция. Тя е свещено дърво.

Намерихме и шефа на селото (кмета) Джумаагани Мюдюр Мандара - един сухнав, чернелик мъж на около 40 години, с

Продължава в следващ брой

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОНОВ
Проф. д-ик. Нико СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографи Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД

Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F

Примат е оригинал по
стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират
и не се връщат.

Броят е приключен редакционно
на 20.09. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда
и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

КАПИТАНЪТ НА НЕОБУЗДАНИЯ БУНТ

Виолета
СТАНИСЛАВОВА

Ровейки из домашния си компютър, за да намеря нещо, неочаквано открих друго нещо. Страница от вестник "Словото днес" от 2013 г., посветена на писателя-художник Тодор Велчев-Тато. Намерих и папка с негови картини. Явно, преди 6 години, сме отбелязвали неговата годишнина. Разрових се в гугъл, за да си припомня датата му на раждане и на смърт. Роден е на 15 август 1935-а, а е починал на 19 септември 2010-а. Няма нищо случайно на този свят.

С Тодор Велчев-Тато бяхме добри приятели. Много често идваше в редакцията, освен някой разказ, който му набирах, понякога носеше и купчина снимки за разглеждане – картини, рисунки, на роднини, случки от моряшкия му живот, с писатели, от съюзни събития... Особено се гордееше с това, че е бил културист и е спечелил първо място на състезание за възрастни културисти. На една поизмачкана от употреба снимка се бе сниман гол до кръста, в поза на културист. Тя бе трофеят му. Постоянно я носеше със себе си и се хвалеше с нея. Най-вече пред жените. Имаше дори снимка на отдавна зараснала рана на крака му - казваше, че като е бил моряк, го е захапала акула. Показа ми я, а после, за доказателство, вдигна долния край на крачолата си с думите: „Виж, виж! Този белег е от акулата, на която ѝ такава майката!”

Какъв ли не е бил - работник, миньор, строител, треньор, каскадьор, спасител, основоположник на културизма в България. Бил е помощник-капитан на ОРТ „Феникс“. Пресякъл Тропика на рака на 24.07.1968 г. Пресякъл екватора на 1.08.1968 г. Толкова силно въздействие са имали моретата и океаните върху неговия вътрешен, духовен свят, че повечето му книги с разкази винаги са свързани с тях. Морето-морякът-жената-рибите-корабите-пристанищата – това са и образите в картините, и рисунките му, изрисувани във всички нюанси на синьо-зелените цветове.

Веднъж се засякохме по стълбите в Съюза. Спря ме и трескаво ми заговори, че бил при командосите заради личното му оръжие. Имал пистолет. „Искаш ли да ти го покажа?“, ме попита, и разтвори якето си. Наистина имаше?! Извади го от вътрешен джоб и ми го подаде да го подържа. Отказах, разбира се, страх ме е от толкова желязо. Той се засмя, каза „После ще мина да те видя“, и продължи бодро нагоре по стълбите.

Друг път се видяхме в градината на „Мон Парнас“. Около масата, където седеше той, винаги имаше писатели, които бурно

разговаряха, а гласът му се изви-сваше над всички - ясен, звучен и силен. Шумът от разгорещените мъжки спорове се чуваше чак на улицата.

Тато беше издал 10-тина книги с разкази и есета, дотогава. Бе автор на сборниците „Фантазия за белите шапки“, „Формула 1“ (по която има направена телеви-

зионна екранизация), „Щъркели в пламъци“, „Сините папагали“, „Стрелецо, прицел си“, „Лов на гърмящи змии“, „Къща от светлина“, „Море без капитани“.

През 2001 г. издаде книгата „Окото на циклона“. Подари ми я в редакцията с прекрасен автограф: „Вили, ти си един поетичен диамант! С обич, Тато, 21.11.2001 г.“ През 2005 г., когато издаде книгата си „Звездният разбойник“, отново дойде в Съюза. Този път специално ме заведе в близката

сладкарница на ул. „Шишман“, за да ме почерпи и да ми я подари с автограф: „За Виолета – любов и нежност. А за поезията ѝ – звездите! 3.11.“ Все още на стената в стаята ми виси акварел с образ на жена. Подарък ми е от Тато за един рожден ден. Долу, вдясно, е написал: „На Вили, с обич като тревата и морето – поетеса на моето моряшко сърце. Тато“.

Тодор Велчев-Тато бе сложна, противоречива, директна, но и малко загадъчна личност, която оставяше впечатление, че е писател, който всичко може и всичко знае. Сигурно е било така, защото никога не е живял в определени рамки. Борел се е сам с живота и сам е предизвиквал съдбата със своето непокорство и мъжка смелост. Винаги е търсил приключе-

ние, предизвикателството, различното.

Само впечатляваща личност като Тато може да бъде безразсъдно смела и непредсказуема. Имаше ли набелязана цел – нищо не бе в състояние да го отклони от нея. Че кой се бори с голи ръце с акули?! Само Тато, разбира се! Беше малко див, необуздан и първичен. И горд. Имаше свой идеал, своя правда, свое мнение, които неотклонно отстояваше. Не позволяваше на никой да му влияе.

ФАНТАЗИЯ ЗА БЕЛИТЕ ШАПКИ

Тодор Велчев-Тато

Приятели, лъжете се, ако мислите, че може завинаги да загубим вяра, надежда и любов. Като голята влачим тия тежки три думи до гроба – всеки в своята торба. Когато торбата се скъса под напора им и те паднат, само за миг ни олеква и тогава казваме: „Не вярвам, не обичам, не се надявам!“ Обръщаме всичко с главата надолу и къде ли не ровим, докато не намерим конци. С тях, макар и шарени, зашиваме торбата, слагаме в нея думите и пак крачим по земята, летим във въздуха, плаваме по океаните. Защото сме човеци...

Бяхме се запили – и то къде? В каютата на един параход някъде около Южния тропик. Когато отворих бутилка сливова и развързах кърпата с шепя пръст, турена предвидливо „за мезе“, замириса на родна земя. Тя надви диханието на океана и риби-

те. Думите се ливнаха от устата ни – като чашките с препечена в гърлата. Само люлеенето на парахода напомняше, че не сме на твърда земя. Гласът на боцмана прозвуча кротко:

- Какво ли правят жените сега?

Думите бяха адресирани повече към новациите. И един от тях не закъсна да му отговори:

- Като не сме ние, има други! Нашето не се губи! Всички се засмяха. Мина ми през ума: „Къде съм тръгнал да се давя? Ще изкарам някой лев, но нея няма да оставят на мира. Все ще я спипа някой. Пък и това е природа...“ Погледнах останалите. Те слушаха наежени и приличаха на животни, готови за скок.

Но боцманът хвърли мрежата от думи и улови всички като риби, събрани над къспе.

На стр. 11

ИНТЕЛИГЕНЦИЯ

Таньо КЛИСУРОВ

Интелигенция ли? Тя е шерп с товара на властта върху гърба си. И няма Ясенов, ни Гео, нито Хербс - да кажат истината, да не стане късно.

Мълчи интелигенцията и пъхти, и чака със мълчание изгода, забравила Вапцаровия стих да пее честно тъй както народа.

Живуркане, щастлив еснафски бит със жълти новини и чалга песни. И в медии с патриотарски вид - за луди обявяват всички свестни.

Всеобщо зарибяване по план. И лапат въдицата с топла стръв милиони. Ще ги изпържат в загорелия тиган, ще ги излапат по банкети и купони.

Обезлюдяваме. А бяхме земен рай. Интелигенцийо, кръвта във твоите жили спокойно се съсирва вече май... Не си ли вече българска? Не си ли?

За каквото и да е. Критикуваше бурно недъзите на обществото, на управниците, на нравите. Тревожеше се за бъдещето на България. Не беше доволен от света, в който живееше. Трудно му беше да понася нещастията на хората и разрухата в обществото. Не можеше да се примири. Това съсипваше психиката му.

Тато бе човек с богат, не само писателски, но и с житейски опит, и това много му е помогнало да напише разкошни и запомнящи се разкази. Разкази изпълнени с философия и поезия. Тато беше поет по душа. Това личи много силно навсякъде в разказите му.

В биографията му пише, че е бил основоположник на културизма в България. Бил е експерт в Съюза на българските командоси. Удостоен е с почетния орден на Съюза на българските командоси. Носител е на Голямата награда „Варна“ за маринистика през 1976 г. за сборника си „Фантазия за белите шапки“. Носител на Националната литературна награда „Николай Хайтов“ през 2005 г., на

Наградата „Златен век“ на Министерството на културата за 2006 г. Бил е член на Управителния съвет на Съюза на българските писатели. И какъв ли още не.

За съжаление, на 19 септември 2010 г., дойде зловещата новина, че се е самоубил с личното си оръжие. Последните му думи, записани в малко тефтерче, са: „Не искам да съм просяк“, „Щастието е състояние на духа“, „Обичам ви“.

А само преди броени дни се бяхме видели в редакцията, говорехме си нормално и по нищо не личеше, че е решил да го направи.

Жалко, сега щеше още да е жив. На 15 август 2019 г. щеше да навърши 84 години. Щеше да напише още талантиви разкази, да нарисова още от странните си картини и да ни радва с присъствието си.

Но вече станаха 9 години от смъртта му.

Всички негови разкази са ми любими. Но ще ви предложа един от емблематичните му, който и той си обичаше: „Фантазия за белите шапки“.